

VIRUSI KORONA DHE
KRISHTI

JOHN PIPER

**VIRUSI KORONA
DHE
KRISHTI**

Libra të tjerë nga John Piper:

The Dangerous Duty of Delight

Desiring God

*Don't Waste Your Life**

Fifty Reasons Why Jesus Came to Die

God Is the Gospel

A Hunger for God

Let the Nations Be Glad!

The Pleasures of God

Reading the Bible Supernaturally

Seeing and Savoring Jesus Christ

Spectacular Sins

A Sweet and Bitter Providence

What Jesus Demands from the World

When I Don't Desire God

Why I Love the Apostle Paul

*Five Points**

***Të përkthyer në gjuhën shqipe:**

Mos e shko dëm jetën

Pesë pika

**VIRUSI KORONA
DHE
KRISHTI**

John Piper

Titulli në original: *Coronavirus and Christ*

Copyright © 2020 by Desiring God Foundation

Originally published by Crossway
1300 Crescent Street
Wheaton, Illinois 60187

Ky libër u mundësua në gjuhën shqipe nga qendra “IGNIS”, në bashkëpunim me Koalicioni Shqiptar i Ungjillit. Për më shumë materiale të tjera nga qendra “IGNIS”, vizitoni faqen www.dritez.al

Përktheu: Asim Hamza

Redaktoi: Vilma Dina

Arti grafik i kopertinës: Jordan Singer

Përshtatja e faqosjes në gjuhën shqipe: Vision Printing shpk

Të gjitha citimet biblike, nëse nuk thuhet ndryshe, janë marrë nga Bibla, Diodati i Ri (1991-1994), përdorur me leje nga Albanian Bible Society (A.B.S.)

Të drejtat e rezervuara. Asnjë pjesë e këtij botimi nuk mund të riprodhohet, të vendoset në ndonjë sistem, ose të transmetohet nëpërmjet çdo forme apo mënyre elektronike, mekanike, fotokopjimi, inçizimi apo në ndonjë mënyrë tjetër pa marrë më parë leje me shkrim nga botuesi.

PASQYRA E LËNDËS

Rasti: Virusi Korona7

PJESA 1: PERËNDIA QË MBRETËRON MBI VIRUSIN KORONA

1	Eja te Shkëmbi	13
2	Një themel i qëndrueshëm	23
3	Shkëmbi është i Drejtë	31
4	Sovran mbi gjithçka	41
5	Ëmbëlsia e mbretërimit të Tij	49

PJESA 2: ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

Mendime paraprake: Shohim dhe drejtojmë59

6	Portretizim i tmerrit moral	65
7	Dërgim i gjykimeve të veçanta hyjnore	73
8	Na zgjon për ardhjen e dytë të Krishtit	77
9	Na përputh sërish me vlerën e pafundme të Krishtit	81
10	Krijon vepra të mira në mes të rrezikut	93
11	Këput rrënjët e rehatisë për të arritur kombet	103

Lutje përmbyllëse	107
Indeksi i shkrimeve	111
Shënim rreth “Desiring God”	117

RASTI: VIRUSI KORONA

PO E SHKRUAJ KËTË LIBËR të vogël gjatë ditëve të fundit të muajt Mars 2020, në fillimet e një pandemie globale të njohur si virusi Korona, apo me emrin më teknik, “sëmundja e virusit Korona 2019” (shkurt COVID-19). Ky virus prek mushkëritë dhe në rastet më ekstreme vret përmes asfiksisë.

Vdekja e parë nga ky virus u raportua në Kinë në 11 janar 2020. Sot, ndërsa jam duke shkruar, ka disa qindra mijëra raste të infektuar përreth botës dhe disa dhjetëra mijëra vdekje. Ende asnjë kurë të konfirmuar.

Kur ta lexoni këtë libër, do ta dini më mirë se unë si kanë rrjedhur ngjarjet. Prandaj s’ka pse të tregoj me hollësi masat që po merren për ta ngadalësuar përhapjen e viru-

sit apo dëmin e madh ekonomik që po shkakton. Takimet shoqërore, udhëtimet, konferencat, takimet e kishave, kinematë, restorantet, ndodhitë sportive dhe bizneset kanë ndaluar pothuaj plotësisht.

Kjo nuk është e pazakontë si në rangun global, ashtu dhe për vetë Amerikën. Në epideminë globale të gripit në vitin 1918 (nëse përdorim përlogaritjet e Qendrave për Kontrollin e Sëmundjeve), vdiqën pesëdhjetë milionë njerëz përreth botës.¹ Mbi pesëqind mijë vdiqën në Shtetet e Bashkuara. Në mëngjes njerëzit ndienin simptomat dhe në mbrëmje vdisnin. Trupat e të vdekurve merreshin nga pragjet e shtëpive dhe transportoheshin me karroca për t'i varrosur në varre të hapura me ekskavator. Një burrë u vra me armë zjarri për shkak se nuk mbante maskë. Shkollat u mbyllën. Predikuesit filluan të flisnin për Armagedonin.

Sigurisht që precedentet nuk vërtetojnë asgjë. E shkuara është paralajmërim dhe jo fati ynë. Megjithatë, kjo është një kohë kur ndihet brishtësia e kësaj bote. Ato themele që dukeshin si të palëkundshme, po tronditen. Pyetja që duhet

¹ "1918 Pandemic (H1N1 Virus)," updated March 20, 2019, Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.

RASTI: VIRUSI KORONA

të bëjmë është kjo: A janë vendosur këmbët tona mbi një Shkëmb? Mbi një Shkëmb që nuk mund të lëkundet kurrë?

Pjesa 1

**PERËNDIA QË MBRETËRON
MBI VIRUSIN KORONA**

Kapitulli 1

EJA TE SHKËMBI

NXITEM TË SHKRUAJ SEPSE TË luash me gjasat është një vend i pasigurt që ti të varësh shpresën tënde: shanset si 3 apo 10 për qind, të rinj apo pleq, me probleme shëndetësore apo pa ndonjë histori sëmundjeje, në zonë rurale apo urbane, i vetizoluar apo në shtëpi me miq. Mbështetja te gjasat ofron fare pak shpresë. Ky nuk është një vend i sigurt për të qëndruar.

Ka një mënyrë më të mirë. Ekziston një vend më i mirë mbi të cilin të qëndrosh: një Shkëmb sigurie në vend të rërës së probabilitetit.

KUR ERDHI KANCERI

Më kujtohet kur më thanë në 21 dhjetor 2005 se kisha kancer

të prostatës. Javët që pasuan, gjithë bisedat ishin për gjasat. Gjasat për të pritur dhe për të parë çfarë do të ndodhte. Gjasat me mjekimet. Gjasat me procedurat homeopatike. Gjasat me kirurgjinë radikale. Unë dhe bashkëshortja ime, Noël, i morëm seriozisht këta numra. Por në mbrëmje, i buzëqeshnim njëri-tjetrit dhe mendonim: *Shpresa jonë nuk është te gjasat. Shpresa jonë është në Perëndinë.*

Nuk po thoshim: “Është 100 për qind e sigurt që Perëndia do të më shërojë, ndërsa doktorët më japin vetëm gjasat.” Shkëmbi, për të cilin po flasim, është më i mirë se kaq. Po, më i mirë se shërimi.

Edhe para telefonatës së doktorit që më tha se kisha kancer, Perëndia tashmë më kishte kujtuar në një mënyrë të jashtëzakonshme për Shkëmbin, mbi të cilin ishin vendosur këmbët e mia. Pas kontrollit tim të përvitshëm, urologu më pa dhe tha: “Kam dëshirë të bëjmë një biopsi.”

Vërtet? Mendova unë.

- “Kur?”

- “Tani, nëse ke kohë.”

- “Kohën e gjejmë.”

Ndërsa ai shkoi të merrte makinerinë dhe unë po vishja rrobën tipike ngjyrë blu dhe aspak të preferuar, kisha kohë

të mendoja për atë që po ndodhte. *“Ai, pra, mendon se unë mund të kem kancer.”* Ndërsa e ardhmja ime në këtë botë nisi të ndryshonte përpara syve të mi, Perëndia më solli në mendje diçka që e kisha lexuar kohët e fundit në Bibël.

PERËNDIA FOLI

Më lejo të jem i qartë. Nuk dëgjoj zëra. Të paktën nuk kam dëgjuar kurrë. Siguria ime që Perëndia flet, është rrënjosur në faktin që Bibla është fjala e Tij. (Do të flas më shumë për këtë në kapitullin tjetër.) Ai ka folur, një herë e përgjithmonë, dhe ende flet në fjalën e Tij. Bibla, nëse kuptohet si duhet, është zëri i Perëndisë.

Ja se çfarë më tha Ai në dhomën e urologut ndërsa po prisja për biopsinë, që do të konfirmonte se kisha kancer. “John Piper, ky nuk është zemërim. Jeton a vdes, ti do të jesh me mua.” E thënë me fjalët e mia. Ja se ç’më tha faktikisht.

Sepse Perëndia nuk na ka caktuar për zemërim, por për të marrë shpëtimin me anë të Zotit tonë Jezu Krisht, i cili vdiq për ne kështu që, qofshim zgjuar qofshim fjetur, jetojmë bashkë me të. (1 Thesalonikasve 5:9-10)

Qofshim zgjuar qofshim fjetur - kjo do të thotë gjallë a vdekur - unë do të jem i gjallë me Perëndinë. Si është e mun-

dur kjo gjë? Unë jam një mëkatar. Nuk kam jetuar qoftë edhe një ditë të jetës time - as edhe *një* - pa dështuar në arritjen e standardeve të dashurisë dhe shenjtërisë së Perëndisë. Prandaj, si mund të ndodhë kjo? Si mund të thotë Perëndia: “Ti, John Piper, do të jesh me mua, jeton apo vdes?”

Perëndia, madje, as që priti t’i bëja pyetjen para se të më përgjigjej. Arsyeja është Jezusi. Vetëm Jezusi. Për shkak të vdekjes së Tij, nuk do të ketë aspak zemërim ndaj meje. Jo për shkak të përsosmërisë time. Mëkatet e mia, faji dhe ndëshkimi im ranë mbi Shpëtimtarin tim, Jezu Krishtin. Ai “vdiq për ne”. Këtë thotë fjala e Tij. Prandaj jam i lirë nga faji. I lirë nga ndëshkimi. I sigurt në favorin e mëshirshëm të Perëndisë. “Jeton a vdes,” Perëndia tha, “ti do të jesh me mua.”

Kjo është shumë ndryshe nga loja me gjasë e kancerit apo e virusit Korona. Shkëmbi poshtë këmbëve të mia është i palëkundshëm. Nuk është i dobët. Nuk është rërë. Dëshiroj që të jetë për ty Shkëmbi poshtë këmbëve të tua. Kjo është arsyeja përse po e shkruaj këtë libër.

A ËSHTË SHKËMBI I PALËKUNDSHËM VETËM PËR JETËN PËRTEJ?

Kjo nuk është e gjitha. Dikush mund të lexojë dhe të thotë: “Njerëzit fetarë si puna jote mund të gjejnë shpresë vetëm

në jetën përtej. Nëse janë të sigurt përtej varrit kanë atë që duan. Por ky ‘zë i Perëndisë’ për të cilin flisni, përfshihet fare pak tani. Mendoj se Perëndia nisi gjithçka në krijim dhe pastaj na jep funde të lumtura. Po për periudhën ndërmjet? Ku është Ai tani - pikërisht tani, gjatë shpërthimit të virusit Korona?”

Mendoj se i jap një vlerë shumë të lartë gëzimit në praninë e Perëndisë pas vdekjes për miliarda vite të pafundme. Dua të them, në krahasim me vuajtjen e pafundme. Kjo më duket e arsyeshme. Por Shkëmbi poshtë këmbëve të mia (Ai të cilin dëshiroj që ta kesh), është vërtet poshtë këmbëve të mia *tani*. Tani!

Pandemia e virusit Korona është situata ku jetoj. Ajo ku të gjithë ne jetojmë. Dhe nëse nuk do të ishte virusi Korona, do të ishte kanceri që pret të rishfaqet. Apo një ebola pulmonare e paprovokuar nga viti 2014 e cila është gati të shpërthejë, të prekë trurin tim dhe të më lërë si një njeri pa tru, i cili nuk do të mund të shkruajë më as edhe një fjali tjetër. Apo një qind katastrofa të tjera të padukshme që mund të bien mbi mua - dhe ty - në një moment të papritur.

Shkëmbi, për të cilin jam duke folur, është poshtë këmbëve të mia tani. *Mund* të them që Shkëmbi është poshtë

këmbëve të mia tani, vetëm, sepse shpresa përtej varrit është një shpresë e *tanishme*. *Objekti* i shpresës është në të ardhmen. *Përjetimi* i shpresës është i tanishëm. Dhe ky përjetim i tanishëm është i fuqishëm.

Shpresa është fuqi. Fuqi e tanishme. Shpresa i ruan njerëzit të mos vrasin veten - tani. Shpresa i ndihmon njerëzit të dalin nga shtrati dhe të shkojnë në punë - tani. Ajo i jep kuptim jetës së përditshme, edhe kur je në karantinë i mbyllur në shtëpi - tani. Shpresa të çliron nga egoizmi i frikës dhe lakmisë - tani. Shpresa fuqizon dashurinë, rrezikun dhe sakrificën - tani.

Ndaj bëj kujdes para se të nënvleftësosh jetën përtej varrit. Mund të jetë që kur jeta jote përtej varrit është e bukur dhe e sigurt, atëherë jeta jote e këtushme dhe e tanishme ka për të qenë e ëmbël dhe e frytshme.

DORA E TIJ TE VIRUSET

Këtë *mund* të thoja në mbrojtje të fjalës së ëmbël të Perëndisë për mua në dhomën e urologut: “Jeton a vdes, ti do të jesh me mua.” Një shpresë e tillë (përmes vdekjes dhe ringjalljes së Jezusit) më nxit dëshirën për ta derdhur jetën time *tani* për të mirën e të tjerëve - në mënyrë të veçantë për të mirën

e tyre të përjetshme. Më pasionon që të mos e çoj dëm jetën time. Ma heq ngurrimin. Më mbush me zell për ta bërë të njohur madhësitinë e Jezu Krishtit. Më nxit dëshirën që të shpenzoj dhe të shpenzohem (2 Korintasve 12:15) për të sjellë sa më shumë njerëz të tjerë që të mundem bashkë me mua në gëzimin e përjetshëm.

Kjo nuk është gjëja e vetme që duhet thënë. Edhe pse kjo është ajo që *mund* të thoja, kur dikush ngre kundërshtimin që Perëndia i John Piper-it është specialist për jetën përtej, jo për jetën këtu dhe tani.

Në fakt, ajo që po gatitem të them ka të ngjarë që ta bëjë dikë të kundërshtojë duke thënë: “Uau! Kjo, këtu dhe tani, është një përfshirje e stërmadhe e Perëndisë. Tani ke kaluar nga Perëndia, i cili ndreq vetëm të ardhmen, te Perëndia që ka gisht në viruset.”

JO “JAM MIRË,” POR “NDIHEM MIRË”

Le ta themi kështu. Para se të diagnostikohesha me kancer, më pyesnin shpesh: “Si je me shëndet?” Dhe unë përgjigjesha: “Mirë.” Nuk përgjigjem më kështu. Tani them: “Ndihem mirë.” Ky është ndryshim i madh. Ditën para se të shkoja për atë kontroll vjetor të prostatës, *ndihesha* mirë.

Ditën tjetër më thanë se kisha kancer. Me fjalë të tjera, *nuk* isha mirë. Prandaj, edhe tani që i shkruaj këto fjalë, nuk e di nëse jam mirë. Ndihem mirë. Shumë më mirë nga sa meritohet. Me aq sa di, mund të kem kancer tani, ose ndoshta një mpiksje gjaku, ose virusin Korona.

Çfarë dua të them? Ajo që dua të them është kjo: arsyeja përfundimtare pse nuk duhet të themi “*Jam mirë,*” është që vetëm Perëndia e di dhe vendos - tani - nëse je mirë. Të thuash “*Jam mirë,*” kur nuk *e di* nëse je mirë, dhe nuk *e kontrollo* dot faktin nëse je mirë, është sikur të thuash “Nesër, do të shkoj në Çikago dhe do të merrem me biznes,” duke mos e pasur idenë nëse do të jesh gjallë nesër, për të mos folur pastaj për të bërë biznes atje.

Ja çfarë thotë Bibla për një fjali si kjo:

Dhe tani, ju që thoni: “Sot ose nesër do të shkojmë në atë qytet, dhe do të rrimë atje një vit, do të tregtojmë dhe do të fitojmë”, ndërsa nuk dini për të nesërmen. Sepse ç’është jeta? Është avull që duket për pak, dhe pastaj humbet. Në vend që të thoni: “Në dashtë Zoti dhe në paçim jetë, ne do të bëjmë këtë ose atë gjë.” (Jakobi 4:13-15)

Prandaj, Perëndia që përfshihet vetëm në jetën përtej varrit,

thjesht avulloi. Këtë efekt ka shkëlqimi i ndritshëm i të vërtetës biblike mbi mjegullat jetëshkurtra të opinioneve tona.

NËSE AI VENDOS, NE BËJMË KËTË OSE ATË

Shkëmbi, mbi të cilin qëndroj (dhe dëshiroj të qëndrosh dhe ti) është Shkëmbi i veprimt të Perëndisë në botë, *tani* dhe *përjetë*. Bibla na thotë: “Në dashtë Zoti do të jetojmë.” Nuk ka përfshirje më të madhe se kjo. Jo vetëm “Jeton a vdes, do të jesh me Perëndinë,” por gjithashtu “Perëndia do të vendosë - tani - nëse jeton a vdes.”

Jo vetëm në jetë a vdekje. Ai është edhe më i përfshirë se kaq. “Në dashtë Zoti, do të... *bëjmë këtë apo atë*.” Asgjë nuk përjashtohet nga “kjo apo ajo”. Perëndia është plotësisht i përfshirë. Plotësisht. Në *këtë* shëndet apo *atë* sëmundje. Në *këtë* rrënim ekonomik, apo *atë* rimëkëmbje. Në *këtë* frymëmarrje, apo *atë* asfiksi.

Kjo do të thotë që ndërsa po prisja në dhomën e doktorit që të vinte makineria e biopsisë, Perëndia mund të më kishte thënë (gjë të cilën ma tha më vonë): “Mos ki frikë. Nëse jeton apo vdes, ti do të jesh me Mua. *Dhe* gjatë kësaj kohe ndërsa jeton, asnjë gjë nuk do të të ndodhë - asnjë gjë - të cilën Unë nuk e kam caktuar. Nëse Unë vendos, ti do të

PERËNDIA QË MBRETËRON MBI VIRUSIN KORONA

jetosh. Nëse Unë vendos, ti do të vdesësh. Derisa të vdesësh me vendimin tim, Unë do të vendos nëse do të bësh këtë apo atë gjë. Futju punës.”

Ky është Shkëmbi im - për sot, për nesër dhe për përjetësinë.

EJA TE SHKËMBI

Ky libër është ftesa ime që edhe ti të qëndrosh bashkë me mua mbi këtë Shkëmb të palëkundshëm, Jezu Krishtin. Shpresoj që kjo të bëhet e qartë në vijim. Synimi im është të tregoj pse Perëndia në Krishtin është Shkëmbi në këtë çast historik - në këtë pandemi të virusit Korona - dhe si është të qëndrosh mbi dashurinë e Tij të pushtetshme.

Kapitulli 2

NJË THEMEL I QËNDRUESHËM

PËR SA I PËRKET VIRUSIT Korona - apo ndonjë gjëje tjetër, ka pak rëndësi mendimi im, ama ka rëndësi të përjetshme se çfarë mendon Perëndia. Ai nuk hesht për atë që mendon. Zor se gjen një faqe të vetme në Bibël që të mos ketë lidhje me këtë krizë.

I QËNDRUESHËM DHE I ËMBËL

Zëri im është si bari. Zëri i Perëndisë është si shkëmb graniti. “Bari thahet dhe lulja bie, por fjala e Zotit mbetet përjetë” (1 Pjetri 1:24-25). Jezu Krishti tha që fjalët e Perëndisë në Shkrim “nuk mund të bien poshtë” (Gjoni 10:35). Ajo që Perëndia thotë është “e vërtetë dhe plotësisht e drejtë” (Psalmi

19:9). Si rrjedhim, fjala e Tij është një themel i palëkundshëm për jetën. “Prej shumë kohe kam mësuar urdhërimet e tua, të cilat i ke vendosur përjetë.” (Psalmi 119:152). Të dëgjosh Perëndinë, t’i besosh Atij, është sikur ta ndërtosh shtëpinë tënde mbi një shkëmb dhe jo mbi rërë (Mateu 7:24).

Fjala e Tij është këshilla, të cilës do të duash t’ia vësh veshin. “Zoti i ushtrive, që është i mrekullueshëm në këshillat e Tij dhe i madh për nga dituria.” (Isaia 28:29). “Zgjuarsia e Tij është e pafund” (Psalmi 147:5). Kur Ai jep këshilla për virusin Korona, ato janë të drejta, të palëkundshme dhe të përjetshme. “Plani i Zotit mbetet përjetë dhe qëllimet e zemrës së Tij për çdo brez” (Psalmi 33:11). “Udha e Tij është e përsosur” (2 Samueli 22:31).

Prandaj fjalët e Tij janë të çmuara dhe të ëmbla. “Janë më të dëshirueshme se ari, po, më tepër se shumë ar i kulluar; janë më të ëmbla se mjalti, nga ai që del nga hojet” (Psalmi 19:10). Ato janë vetë ëmbëlsia e jetës së përjetshme: “Zot, te kush të shkojmë? Ti ke fjalë jete të përjetshme” (Gjoni 6:68).

Prandaj, në kohët më të mira dhe në ato më të këqija, fjalët e Perëndisë sjellin paqe dhe gëzim të palëkundshëm. Sigurisht që kështu duhet të jetë. Lutja ime është që kushdo,

që e lexon këtë libër, të përjetojë të njëjtën gjë si profeti Jeremia: “Fjala jote ka qenë për mua gëzimi dhe gazi i zemrësime” (Jeremia 15:16).

Mbaj mend: ëmbëlsia e fjalës së Perëndisë nuk ka humbur në këtë çast historik provanie¹ të hidhur - nuk ka humbur nëse kemi mësuar sekretin e “si të brengosur, por gjithmonë të gëzuar” (2 Korintasve 6:10). Do ta shohim më vonë më të plotë këtë sekret. Po jua paraqes në një fjali të vetme: Sekretin e të qenët “si të brengosur, por gjithmonë të gëzuar” është të dish se *i njëjti sovranitet, i cili mund ta ndalojë virusin Korona dhe nuk e ndalon, është po ai sovranitet që e mban shpirtin në këtë situatë*. Në të vërtetë më shumë sesa ta mbajë shpirtin, Ai e ëmbëlson atë. E ëmbëlson me shpresën që thotë se për ata që i besojnë Perëndisë, qëllimet e Tij janë të mira, madje edhe në vdekje.

SI E DI TI?

Prandaj është më urgjente pyetja: Si e di ti që Bibla është fjala e Perëndisë? Përgjigjja ime e shkurtër është që një lavdi hyjnore shkëlqen përmes saj, e cila përputhet në mënyrë të

¹ Shënim i përkthyesit: Provania = Sigurimet dhe parashikimet, mbajtja dhe mbrojtja e Perëndisë për krijimin dhe krijesat e Tij.

përsosur me modelin që mban formën e Perëndisë në zemrën tënde - ashtu si ingranazhi me ingranazhin, si dora me dorashkën, si peshku me ujin, si krahët me ajrin, si pjesa e fundit e një formueseje.

Tani mund ta përfytyroj dikë të thotë: “Kjo tingëllon disi mistike dhe subjektive. Pse i përgjigjesh pyetjes kështu?”

Për shkak se pesëdhjetë vjet më parë, kur po përleshsha të zbuloja se mbi çfarë themeli ta ndërtoja jetën time, kuptova që argumentet historike dhe akademike për Biblën nuk do të funksiononin për pjesën më të madhe të botës. Pse? Për shkak se, edhe pse deri në një pikë janë të vërteta dhe të dobishme, ato nuk mund të kuptohen nga një tetë vjeçar, nga një fshatar analfabet i sapozbuluar në një xhungël të thellë në Paqësorin Jugor, apo nga një person i zakonshëm në Perëndim, i cili ka fare pak arsimim. Megjithatë, për mua ishte e qartë që Perëndia kishte për synim që çdo person ta dëgjonte fjalën e Tij dhe të besonte - pa bërë një kërcim në errësi.

BESIMI BIBLIK NUK ËSHTË NJË KËRCIM NË ERRËSIRË

Pikëpamja biblike rreth besimit nuk është një kërcim në errësi. Besimi është i përligjur dhe i mirëthemeluar. Quhet *besim* jo sepse nuk ka asnjë themel. Quhet *besim* për shkak

se përfshin t'i zësh besë. Jezusi nuk i quajti *besimtarët* të verbër; ai quajti *jobesimtarët* të verbër (Mateu 15:14). “Duke parë nuk shohin” (Mateu 13:13). Besimi shpëtues në fjalën e Perëndisë bazohet mbi “të parit.” Mbi shikimin real.

Çfarë të shohësh? Bibla përgjigjet në këtë mënyrë: Satani bën gjithë sa mundet për t'i verbuar “mendjet e atyre që nuk besojnë, që drita e ungjillit të lavdisë së Krishtit, që është shëmbëllimi i Perëndisë, të mos *ndriçojë* tek ata.” (2 Korintasve 4:4).

Me fjalë të tjera, ekziston një lloj drite frymërore, e cila shkëlqen përmes ungjillit - historisë biblike të shpëtimit. Çfarë lloj drite qenka kjo? Është drita “e lavdisë së Krishtit, që është shëmbëllimi i Perëndisë.” Kjo nuk është diçka magjike. Nuk është mistike sikur shfaqet diçka, e cila nuk është realisht aty. Jezu Krishti është ai lloj personi hyjnor-njerëzor që me lavdinë morale, frymërore dhe të mbinatyrshme - me bukurinë, vlerën dhe madhësinë e Tij - shkëlqen përmes fjalës së Perëndisë. Kjo e konfirmon Shkrimin si të vërtetë.

MODELI ME FORMËN E PERËNDISË NË SHPIRTIN TËND

Kjo është arsyeja pse them që ekziston një lavdi hyjnore që shkëlqen përmes Shkrimeve dhe që përputhet në mënyrë të

përsosur me modelin që mban formën e Perëndisë në zemrën tënde. Në atë mënyrë, kjo lavdi konfirmon të vërtetën dhe vlerën e Biblës.

Po, unë besoj se ekziston një model me formën e Perëndisë - një lloj njohurie e tërthortë e Perëndisë - në çdo shpirt njeriu. Ja si thotë Bibla kur flet për gjithë njerëzimin: “Meqenëse ajo që mund të njihet prej Perëndisë është bërë e dukshme në ta... Sepse, megjithëse e njohën Perëndinë, nuk e përlëvduan as e falënderuan si Perëndi” (Romakëve 1:19, 21).

Bibla na mëson që kjo *njohje* në çdo shpirt na bën të gjithëve përgjegjës për ta parë lavdinë e Perëndisë në natyrë. Në të njëjtën mënyrë, ne jemi gjithashtu përgjegjës për ta parë lavdinë e Perëndisë në Jezusin përmes fjalës së Tij. “Qiejt dëshmojnë lavdinë e Perëndisë” (Psalmi 19:1). Ne jemi të detyruar ta shohim dhe ta falënderojmë. Po kështu edhe Biri i Perëndisë shfaq lavdinë e Perëndisë. Ne jemi përgjegjës që ta shohim dhe ta adhurojmë. Apostulli Gjon thotë: “Dhe ne soditëm lavdinë e Tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit” (Gjoni 1:14).

Kjo është lavdia vetvërtetuese që shkëlqen nga fjala e Perëndisë dhe na jep një themel të garantuar dhe të mirëbazuuar për të besuar se Shkrimet e Krishtera janë nga Perëndia.

TEKNOLOGJIA KUNDREJT SHIJES

Mënyra se si arrijmë të njohim lavdinë e Perëndisë në Shkrim, është e ngjashme me mënyrën si arrijmë të njohim që mjalti është mjaltë. Shkenca dhe teknologjia mund të thonë që ky kavanoz përmban mjaltë për shkak të eksperimenteve kimike - ashtu sikurse studiuesit biblikë mund të argumentojnë bindshëm që Bibla është historikisht e besueshme. Por shumica e njerëzve nuk janë shkencëtarë apo studiues. E dimë që ky është mjaltë sepse e shijojmë.

Në ngjasim me këtë, ekziston një ëmbëlsi hyjnore në lavdinë e Perëndisë në mesazhin e Biblës. Ajo prek një pjesë brenda nesh, të cilën e dimë që është vendosur aty prej Perëndisë. “Sa të ëmbla janë fjalët e tua në gojën time! Janë më të ëmbla se mjalti në gojën time.” (Psalmi 119:103). “Provojeni [*shijojeni*] dhe shihni sa i mirë është Zoti!” (Psalmi 34:8). Ky është një shikim dhe një shijim real. Nuk është shtirje. Besimi sheh dhe shijon atë që është vërtet aty.

PO, SHKËMBIT TË NGUSHËLLIMIT TONË

Prandaj, kur Jezusi thotë: “Shkrimi nuk mund të bjerë poshtë” (Gjoni 10:35), kur apostulli Pal thotë: “I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia” (2 Timoteu 3:16),

dhe kur apostulli Pjetër thotë se autorët e Shkrimit “kanë folur, të shtyrë nga Fryma e Shenjtë” (2 Pjetri 1:21), zemrat tona thonë *po*. Kemi shijuar dhe kemi parë. E dimë. Kjo njohje është e mirëthemeluar. Nuk po kërcejmë në errësi.

Gjithë shpirti ynë kumbon bashkë me thirrjen biblike “Shuma e fjalës sate është e vërteta” (Psalmi 119:160). “Gjithnjë, o Zot, fjala jote është e qëndrueshme në qiejtë” (Psalmi 119:89). “Çdo fjalë e Perëndisë është rafinuar me zjarr.” (Fjalët e Urta 30:5).

Kur kjo ndodh, e gjithë e vërteta e Perëndisë na mbulon, edhe kur përballemi me virusin Korona. Ajo vjen me një ngushëllim të pakrahasueshëm: “Kur një numër i madh shqetësimesh më mbysnin, përdëllimet e tua më jepnin zemër” (Psalmi 94:19). “Zoti qëndron afër atyre që e kanë zemrën të thyer dhe shpëton ata që e kanë frymën të dërrmuar. Të shumta janë vuajtjet e njeriut të drejtë, por Zoti e çliron nga të gjitha” (Psalmi 34:18-19).

Askush nuk mund ta ngushëllojë dot shpirtin tonë në këtë pandemi ashtu si Perëndia. Ngushëllimi i Tij është i palëkundshëm. Është ngushëllimi i një Shkëmbi madhështor dhe të lartë mes një deti të stuhishëm. Ky ngushëllim vjen prej fjalës së Tij, Biblës.

Kapitulli 3

SHKËMBI ËSHTË I DREJTË

NËSE PERËNDIA DO TË JETË Shkëmbi ynë, Ai duhet të jetë i drejtë. Një Shkëmb i padrejtë është një mirazh. Një pandemi globale trondit vetë sigurinë tonë se Perëndia është i drejtë, i shenjtë dhe i mirë. Nëse Perëndia nuk është i drejtë në mes të kësaj situatë, atëherë nuk kemi një Shkëmb.

Prandaj kemi nevojë të pyesim: Çfarë janë shenjtëria, drejtësia dhe mirësia e Perëndisë? Sepse, nëse nuk i dimë se çfarë janë, si do ta dimë nëse ky shpërthim i virusit Korona i ka shkërmoqur? Ose në të kundërtën, si do ta dimë nëse ato janë themelet e përhershme të Shkëmbit që na shpëton?

Ne do të shohim se Bibla i portretizon shenjtërinë, drejtësinë dhe mirësinë e Perëndisë jo si identike por si të ndër-

thurura. Le të nisim me shenjtërinë e Perëndisë. Çfarë është shenjtëria?

VLERË TRANSHENDENTE DHE E PAFUNDME

Kuptimi bazë i fjalës shenjtëri në Dhiatën e Vjetër jep idenë e të qenët i veçuar - ndryshe dhe i veçuar nga e zakonshmja. Kur kjo zbatohet për Perëndinë, ky veçim nënkupton që Ai është klasë më vete. Ai është si puna e një diamanti unik me vlerë supreme. Për këtë lloj veçueshmërie hyjnore mund të përdorim fjalën *transhendente*. Ai është i veçuar në mënyrë aq unike saqë tejkalon gjithë realitetet e tjera. Ai është mbi të gjithë realitetin dhe më i vlefshëm se gjithë realiteti.

Kur Moisiu e goditi shkëmbin, në vend që t'i fliste sikurse i tha Perëndia, ai u qortua prej Tij: “Nuk më besuat për *të më mbuluar me lavdi* para syve të bijve të Izraelit” (Numrat 20:12). Me fjalë të tjera, Moisiu e trajtoi Perëndinë jo si të jashtëzakonshëm dhe të besueshëm në mënyrë supreme, por thjesht si një autoritet tjetër njerëzor përkrah gjithë të tjerëve, i cili mund të injorohej.

Tek Isaia 8:12-13 Perëndia i tha Isaias: “Mos quani për- betim të gjitha ato që ky popull i quan për betim, mos kini frikë nga ajo që ai druan dhe mos u trembni. Zotin e ush-

trive, *atë duhet të shenjtëroni*. Ai të jetë frika juaj, tmerri juaj.” Me fjalë të tjera, mos e futni Perëndinë në thesin e frikërave dhe tmerreve tuaja të zakonshme. Trajtojeni Atë si një frikë dhe tmerr transhendent, krejtësisht tjetër dhe unik.

Prandaj, shenjtëria e Perëndisë është transhendenca dhe vlera e Tij e pafundme mbi gjithçka tjetër. Ai është klasë më vete. Dhe kjo do të thotë se Ai nuk varet nga diçka tjetër për ekzistencën e Tij. Ai vetekziston. Andaj nuk ka nevojë për asgjë dhe nuk varet nga asgjë. Ai është i plotë. I përsosur. Prandaj Ai zotëron vlerën më të madhe si burimi i gjithë vlerës dhe realitetit.

MBI GJITHÇKA PO JO I VETMUAR

Lartësia e pafundme e Perëndisë mbi çdo realitet tjetër nuk do të thotë se Ai është një mendje vetmitare pa dashuri. Doktrina historike e Trinisë është biblike në tërësinë e saj. Perëndia ekziston si tre persona hyjnorë, por këta të tre janë një - një thelb hyjnor. Ka një Perëndi. Jo tre. Ky Perëndi i vetëm ekziston në një unitet të vërtetë dhe të mistershëm si Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë - secili prej tyre i përjetshëm dhe pa fillim. Secili prej tyre vërtet Perëndi.

Si rrjedhim, shenjtëria - vlera dhe madhështia transhen-

dente e Perëndisë - nuk do të thotë se Ai është i vetmuar dhe pa dashuri në lartësinë e Tij të pafundme. Perëndia Atë e njuh dhe e do Birin në mënyrë të përsosur, të plotë dhe të pafundme (Marku 1:11, 9:7; Kolosianëve 1:13). Perëndia Bir e njuh dhe e do Atin në mënyrë të përsosur, të plotë dhe të pafundme (Gjoni 14:31). Fryma e Shenjtë është shprehja e përsosur, e plotë dhe e pafundme e njohurisë dhe dashurisë që Ati dhe Biri kanë për njëri-tjetrin.

Pse ka rëndësi kjo? Për shkak se kjo bashkësi Trinitariane është thelbësore për plotësinë, përsosmërinë dhe tërësinë e Perëndisë. Është thelbësore për vlerën, bukurinë dhe madhështinë e Tij transhendente - domethënë, është thelbësore për shenjtërinë e Tij.

SHENJTËRIA NDËRTHURET ME DREJTËSINË

Në përshkrimin e shenjtërisë së Perëndisë ka një dimension që mungon. Bibla flet për shenjtërinë e Perëndisë jo vetëm në termat e trashdencës por gjithashtu edhe në termat e moralit. Të jesh i shenjtë nuk do të thotë vetëm të jesh i veçuar dhe transhendent, por gjithashtu të jesh i drejtë.

Kjo na detyron të bëjmë një pyetje, e cila do të ketë rrjedhoja të mëdha për mënyrën se si e shohim virusin Korona

në lidhje me Perëndinë: Përderisa drejtësia nënkupton të bësh çka është e drejtë, dhe të bësh çka është e drejtë nënkupton përputhje me një standard të caktuar drejtësie, pyetja shtrohet, me cilin standard përputhet drejtësia e Perëndisë?

Para krijimit nuk ekzistonte asnjë standard përveç Perëndisë. Nuk kishte asgjë jashtë Tij me të cilën Ai të përshtatej. Para krijimit, Perëndia ishte i vetmi realitet. Prandaj, kur kemi vetëm Perëndinë, si ta përkufizosh atë që është e drejtë që Perëndia ta bëjë? Domethënë, si mund të përfshijë shenjtëria e Perëndisë jo vetëm transhendencën por edhe drejtësinë e Tij?

Përgjigjja është që standardi i drejtësisë së Perëndisë është vetë Perëndia. Parimi themelor biblik është ky: “Ai nuk mund ta mohojë veten” (2 Timoteu 2:13). Ai nuk mund të veprojë në një mënyrë që do të mohonte vlerën, bukurinë dhe madhësinë e Tij të pafundme. Ky është standardi i asaj çfarë është e drejtë për Perëndinë.

Kjo do të thotë që dimensionin moral i shenjtërisë së Perëndisë - drejtësia e Tij - është përkushtimi i Tij i palëkundshëm për të vepruar në përputhje me vlerën, bukurinë dhe madhësinë e Tij. Çdo ndjenjë, çdo mendim, çdo fjalë, dhe çdo veprim i Perëndisë ka për të qenë gjithmonë në përputhje me vlerën dhe bukurinë e pafundme të plotësisë

së Tij transhendente. Nëse Perëndia do të mohonte vlerën, bukurinë apo madhësinë e Tij, kjo nuk do të ishte e drejtë. Kështu standardi përfundimtar do të shkelej. Ai do të ishte i padrejtë.

DREJTËSIA NDËRTHURET ME MIRËSINË

Mirësia e Perëndisë nuk është identike me shenjtërinë apo drejtësinë e Tij. Por është e ndërthurur me faktin që shenjtëria e Tij derdhet në mirësi dhe drejtësia e Tij është ajo e cila qeveris dhënien e saj. Ato nuk bien kurrë ndesh me njëra-tjetrën.

Mirësia e Perëndisë është prirja e Tij për të qenë bujar - për të bërë atë që i bekon qeniet njerëzore. Plotësia dhe përsosmëria transhendente e Perëndisë - shenjtëria e Tij - është si një burim që gufon. Kjo është arsyeja pse Ai është i prirur të jetë bujar. Perëndia nuk është nevojtar. Prandaj, Ai nuk i shfrytëzon kurrë të tjerët për të përmbushur ndonjë mangësi në veten e Tij. Përkundrazi, impulsi i natyrës së Tij është që të japë, jo të marrë. “Dhe as shërbehet nga duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë për ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, hukatje dhe çdo gjë” (Veprat 17:25).

Por mirësia e Tij nuk është e shkëputur nga drejtësia e

Tij. Ajo nuk jepet në një mënyrë që mohon vlerën, bukurinë dhe madhësitinë e Tij të pafundme. Kjo është arsyeja pse drejtësia e Perëndisë përfshin ndëshkimin final sikurse dhe mirësinë. Kur Perëndia i ndëshkon të papenduarit në ferr, nuk po e vendos mirësinë e Tij mbi ta. Por Ai nuk pushon nga të qenët i mirë. Shenjtëria dhe drejtësia e Tij qeverisin dhënien e mirësisë së Tij.

Kjo është arsyeja pse mirësia e Tij rrjedh në mënyrë të veçantë drejt atyre që kanë frikë prej Tij dhe gjejnë strehë tek Ai. “Sa e madhe është mirësia jote që ti u rezervon atyre që kanë *frikë* nga ti, dhe që ti përdor në prani të bijve të njerëzve ndaj atyre që *gjejnë strehë* te ti! (Psalmi 31:19).

Ky nderim e besim nuk e *fitojnë* mirësinë e Perëndisë. Mëkatarët e fundmë dhe krejtësisht të varur nuk mund të fitojnë dot asgjë nga Perëndia. Mirësia e Perëndisë ndaj mëkatarëve është gjithmonë falas dhe e pamerituar. Atëherë, pse Perëndia është i prirur t’ia tregojë mirësinë e Tij të bollshme atyre që kanë frikë prej Tij dhe që gjejnë strehë tek Ai? Kjo është për shkak se një nderim dhe besim i tillë shfaqin vlerën, bukurinë dhe madhësitinë e Perëndisë (Romakëve 4:20). Prandaj, drejtësia e Perëndisë e motivon atë që t’i miratojë qëndrime të tilla që e nderojnë Perëndinë.

Ç'MUND TË THEMI, PRA, PËR VIRUSIN KORONA?

Në kapitullin pasues do t'i kthehemi sovranitetit të gjithëdijshëm dhe gjithëqeverisës të Perëndisë mbi të gjitha gjërat. Por ajo që kemi parë këtu do të na ruajë nga dalja në përfundimin se dora e Perëndisë në virusin Korona e diskrediton shenjtërinë, drejtësinë apo mirësinë e Tij. Nuk do të tregohemi aq naivë sa ta barazojmë vuajtjen njerëzore me padrejtësinë hyjnore. Apo të dalim në përfundimin se Perëndia ka pushuar nga të qenët i shenjtë apo i mirë në qeverisjen e kësaj bote.

Të gjithë jemi mëkatarë. Pa përjashtim. Të gjithë e kemi shkëmbyer lavdinë e vlerës, bukurisë dhe madhështisë së Perëndisë me gjëra me të cilat kënaqemi më tepër (Romakëve 1:23, 3:23). Ky është një çnderim i turpshëm që i kemi bërë Perëndisë, dhe nuk ka rëndësi nëse e ndiejmë apo jo. Prandaj meritojmë ndëshkim. Çnderimi që i bëjmë lavdisë së Perëndisë na bën objekte të denja të zemërimit të Tij të shenjtë. Bibla thotë se jemi “prej natyre bij të zemërimit” (Efesianëve 2:3), që do të thotë se Perëndia tregohet i shenjtë dhe i drejtë, kur na refuzon mirësinë e Tij.

Prandaj virusi Korona nuk vë në pah pashenjtërinë, padrejtësinë apo mungesën e mirësisë të Perëndia. Shkëmbi

SHKËMBI ËSHTË I DREJTË

ynë në këto ditë shqetësimi nuk është i padrejtë. Ai nuk është i pashenjtë: “Nuk ka asnjë të shenjtë si Zoti... nuk ka asnjë shkëmb si Perëndia ynë” (1 Samueli 2:2). Shkëmbi ynë nuk është një mirazh.

Kapitulli 4

SOVRAN MBI GJITHÇKA

NË KAPITULLIN 2 PËRDORA FRAZËN “provani e hidhur.” Kështu është virusi Korona. T’i përshkruash disa prej veprave të Perëndisë si të hidhura nuk është blasfemi. Naomi, vjehrra e Ruthit, e cila humbi bashkëshortin, dy djemtë dhe njërën nga nuset përmes urisë dhe mërgimit, tha:

“I Plotfuqishmi më ka mbushur me hidhërim. Unë u nisa në bollëk dhe Zoti më ktheu në shtëpi të zhveshur nga çdo gjë. ... i Plotfuqishmi më ka bërë fatkeq?”
(Ruthi 1:20-21)

Ajo nuk po gënjente, nuk po e tepronte dhe as po akuzonte. Ky ishte një fakt i thjeshtë dhe i tmerrshëm. “Prova-

nia e hidhur” nuk është nënçmim i udhëve të Perëndisë, por përshkrim i tyre.

Në kapitullin 2 thashë gjithashtu se ëmbëlsia e fjalës së Perëndisë nuk pakësohet në mes të kësaj provanie të hidhur - jo nuk është pakësuar nëse e kemi mësuar sekretin e “si të brengosur, por gjithmonë të gëzuar” (2 Korintasve 6:10). Ju thashë që do t’i ktheheshim këtij sekreti. Pastaj e përmblo-
dha me fjalinë: *I njëjti sovranitet, i cili mund ta ndalojë virusin Korona dhe nuk e ndalon, është po ai sovranitet që e mban shpirtin në këtë situatë.* Gjithë ndryshimi qëndron te njohja e këtij fakti. A është, pra, i vërtetë?

ATË QË PERËNDIA VENDOS, E BËN

Synimi im në këtë kapitull dhe në atë që pason është t’ju tregoj që Perëndia është plotësisht i urtë dhe qeveris gjithçka. Ai është sovran mbi virusin Korona. Dëshiroj t’ju tregoj që ky është vërtet lajm i mirë - ky është sekretin e përjetimit të ëmbëlsisë së Perëndisë në provanitë e Tij të hidhura.

Të thuash që Perëndia qeveris gjithçka do të thotë që Ai është sovran. Sovraniteti i Tij do të thotë që Ai *mund* të bëjë, dhe në fakt *bën*, gjithçka që Ai zgjedh vendosmërisht që ta bëjë. Po them *vendosmërisht* për shkak se Perëndia, në

një farë kuptimi, vendos dhe për gjëra të cilat nuk i bën realitet. Ai mund të shprehë dëshira, të cilat vetë zgjedh të mos i përmbushë. Në atë kuptim, ato nuk janë vendimtare. Ai vetë nuk e lejon një zgjedhje apo dëshirë të tillë të ngrihet në nivelin e realizimit.

Për shembull, konsideroni Vajtimet 3:32-33:

por, në rast se të hidhëron, do t'i vijë keq
sipas shumicës së zemërmirësive të Tij,
sepse nuk e bën me kënaqësi poshtërimin
dhe hidhërimin e bijve të njerëzve.

Ai *na* hidhëron, por jo *me kënaqësi*. Këtë e kuptoj kështu, që edhe pse ka aspekte të karakterit të Tij (zemrës së Tij) të cilat kanë prirjen të mos na hidhërojnë, aspekte të tjera të karakterit të Tij vënë në pah shenjtërinë dhe drejtësinë e Tij, kur na hidhëron.

Ai nuk është me dy mendje. Ka një bukuri dhe harmoni të përsosur në mënyrën se si bashkëpunojnë të gjitha atributet e Tij. Por Ai nuk është pa kompleksitet. Karakteri i Tij i ngjan më tepër një simfonie sesa një pjese solo.

Pra, kur them se sovranitet i Perëndisë do të thotë se Ai mund të bëjë dhe në fakt *bën* gjithçka që Ai *vendosmërisht*

zgjedh të bëjë, dua të them që nuk ka asnjë forcë jashtë Tij që mund ta prishë apo pengojë vullnetin e Tij. Kur Ai *vendos* që një gjë të ndodhë, ajo ndodh. Ose e thënë ndryshe, gjithçka ndodh sepse Perëndia vendos që të ndodhë.

SOVRANITET GJITHËPËRFSHIRËS

Isaia mëson që kjo është pjesë e vetë thelbit e të qenët Perëndi:

Unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër;
jam Perëndia dhe askush nuk më ngjet mua,
që shpall fundin që në fillim,
dhe shumë kohë më parë gjërat që ende nuk janë bërë,
duke thënë: “Plani im do të realizohet
dhe do të bëj gjithçka më pëlqen.” (Isaia 46:9-10)

Të jesh Perëndi do të thotë të bësh që plani yt të realizohet - gjithmonë. Perëndia nuk *deklaron* thjesht se cilat ngjarje do të ndodhin në të ardhmen; Ai i *bën* ato të ndodhin. Ai flet fjalën e Tij dhe pastaj shton: “Unë vigjeloj mbi fjalën time që të ketë *efekt*” (Jeremia 1:12).

Kjo do të thotë njësoj si Jobi mësoi nga përjetimet e vështira: “E pranoj që mund të bësh gjithçka, dhe që asnjë nga planet e tua nuk mund të pengohet” (Jobi 42:2).

Apo sikurse Nebukadnesari mësoi nga poshtërimi i Tij i mëshirshëm:

Tërë banorët e dheut përpara Tij konsiderohen si asgjë;
ai vepron si të dojë me ushtrinë e qiellit
dhe me banorët e dheut.

Askush nuk mund t'ia ndalë dorën
ose t'i thotë: “Çfarë po bën?” (Danieli 4:35)

Apo sikurse thotë edhe psalmisti:

Zoti bën çtë dojë
në qiell dhe në tokë,
në dete dhe në të gjitha humnerat. (Psalmi 135:6)

Ose sikurse e përmbledh edhe apostulli Pal:

[Ai] vepron të gjitha sipas këshillës së vullnetit të Tij.
(Efesianëve 1:11)

“Të gjitha.” Jo disa gjëra. Dhe “sipas vullnetit të Tij,” jo sipas vullneteve dhe forcave jashtë vetes së Tij.

Me fjalë të tjera, sovraniteti i Perëndisë përfshin gjithçka dhe depërton gjithçka. Ai ka sundim absolut mbi këtë botë. Ai qeveris erën (Luka 8:25), vetëtimën (Jobi 36:32), borën (Psalmi 147:16), bretkosat (Eksodi 8:1-15), mushkonjat

PERËNDIA QË MBRETËRON MBI VIRUSIN KORONA

(Eksodi 8:16-19), mizat (Eksodi 8:20-32), karkalecat (Eksodi 10:1-20), shkurtat (Eksodi 16:6-8), krimbat (Jona 4:7), peshqit (Jona 2:10), harabelat (Mateu 10:29), barin (Psalmi 147:8), bimët (Jona 4:6), zinë e bukës (Psalmi 105:16), diellin (Jozueu 10:12-13), dyert e burgut (Veprat 5:19), verbërinë (Eksodi 4:11; Luka 18:42), shurdhësinë (Eksodi 4:11; Marku 7:37), paralizat (Luka 5:24-25), ethet (Mateu 8:15), çdo sëmundje (Mateu 4:23), planet e udhëtimit (Jakobi 4:13-15), zemrat e mbretërve (Fjalët e Urta 21:1; Danieli 2:21), kombet (Psalmi 33:10), vrasësit (Veprat 4:27-28), dhe mbi vdekjen frymërore (Efesianëve 2:4-5) - të gjitha këto bëjnë vullnetin e Tij sovran.

ASPAK KOHA PËR PIKËPAMJE SENTIMENTALE RRETH PERËNDISË

Prandaj, virusi Korona u dërgua nga Perëndia. Kjo nuk është një stinë për pikëpamje sentimentale rreth Perëndisë. Kjo është një stinë e hidhur. Perëndia është Ai që e caktoi. Perëndia sundon mbi të. Ai do t'i japë fund asaj. Asnjë çast i saj nuk është jashtë kontrollit të Tij. Jeta dhe vdekja janë në dorën e Tij.

Jobi nuk mëkatoi me buzët e tij (Jobi 1:22) kur tha:

SOVRAN MBI GJITHÇKA

Lakuriq dola nga barku i nënës sime dhe lakuriq do të kthehem. Zoti ka dhënë dhe *Zoti ka marrë*. Qoftë i bekuar emri i Zotit. (Jobi 1:21)

Zoti dha. Zoti mori. Zoti i mori dhjetë fëmijët e Jobit.

Në praninë e Perëndisë, askush nuk ka të drejtën e jetës. Çdo frymëmarrje është dhuratë e hirit. Çdo rrahje zemre, e pamerituar. Jeta dhe vdekja janë përfundimisht në duart e Perëndisë:

Tani e shikoni që unë jam Ai

dhe që nuk ka Perëndi tjetër përbri meje.

Unë të bëj që të vdesësh dhe të jetosh,

unë të plagos dhe të shëroj,

dhe nuk ka njeri që mund të të lirojë nga dora ime.

(Ligji i Përtërirë 32:39)

Ja pse ndërsa mendojmë rreth të ardhmes tonë me virusin Korona - apo me çfarëdo situatë tjetër kërcënuese për jetën - Jakobi na thotë se si të mendojmë dhe të flasim:

Në vend që të thoni: "Në dashtë Zoti dhe në paçim jetë, ne do të bëjmë këtë ose atë gjë." (Jakobi 4:15)

PERËNDIA QË MBRETËRON MBI VIRUSIN KORONA

Nëse Ai vendos, ne do të jetojmë. Nëse jo, nuk do të jetojmë.

Me aq sa di unë, nuk do të jetoj për ta parë këtë libër të botohet. Kam të paktën një të afërm të infektuar me virusin Korona. Jam shtatëdhjetë e katër vjeç dhe mushkëritë e mia janë në rrezik nga një mpiksje gjaku dhe nga bronkiti sezonal. Por nuk janë këta faktorë ata që vendosin përfundimisht. Perëndia vendos. A është ky lajm i mirë? Po, këtë do të përpiqem t’jua tregoj në kapitullin tjetër.

Kapitulli 5

ËMBËLSIA E MBRETËRIMIT TË TIJ

PSE TA PRANOJ LAJMIN E sovranitetit të Perëndisë mbi virusin Korona, dhe mbi jetën time, si një mësim të ëmbël? Ju thashë që sekreti është të dish që *i njëjti sovranitet, i cili mund ta ndalojë virusin Korona dhe nuk e ndalon, është po ai sovranitet që e mban shpirtin në këtë situatë*. Me fjalë të tjera, nëse përpiqemi ta shpëtojmë Perëndinë nga sovraniteti i Tij mbi vuajtjen, e sakrifikojmë sovranitetin e Tij për t'i kthyer të gjitha gjërat për mirë.

HEQJA E PERËNDISË NGA FRONI NUK ËSHTË LAJM I MIRË

Po ai sovranitet që sundon mbi sëmundjen, është sovraniteti që të mban kur përjeton humbje. Po ai sovranitet që merr

jetën, është sovraniteti që ngadhënjeu mbi vdekjen dhe i çon besimtarët në shtëpinë e tyre në qiell me Krishtin. Nuk është gjë e ëmbël të mendosh që Satani, sëmundja, sabotimi, fati, apo shansi ka fjalën e fundit në jetën time. Ky *nuk* është lajm i mirë.

Fakti që Perëndia mbretëron është lajm i mirë. Pse? Sepse Perëndia është i shenjtë, i drejtë dhe i mirë. Dhe Ai është pafundësisht i urtë. “Por tek ai gjejmë diturinë dhe forcën, Atij i përkasin mendja dhe gjykimi.” (Jobi 12:13). “E pafund zgjuarsia e Tij” (Psalmi 147:5). “O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e Tij dhe të pashtershme janë udhët e Tij!” (Romakëve 11:33). Synimi i Tij madhështor është që “në kohën e tashme t’u manifestohej principatave dhe pushteteve, në vendet qiellore, dituria e shumëllojshme e Perëndisë” (Efesianëve 3:10).

Asnjë gjë nuk e surprizon, asgjë nuk e bën konfuz, asgjë nuk e huton. Fuqia e Tij e pafundme qëndron në duart e shenjtërisë, drejtësisë, mirësisë dhe urtësisë së pafundme. E gjithë kjo është në shërbim të atyre që i besojnë Birit të Tij, Jezu Krishtit. Ajo që Perëndia bëri, kur dërgoi Jezusin të vdiste për mëkatarët, është shumë e lidhur me virusin Korona.

SI I SIGUROI PERËNDIA “TË GJITHA” PËR MËKATARËT

Ja ku është lidhja. Te Romakëve 8:32: “Sepse ai që nuk e kurseu Birin e vet, por e dha për të gjithë ne, qysh nuk do të na dhurojë të gjitha gjërat bashkë me të?” Kjo do të thotë që gatishmëria e Perëndisë, që të dërgonte Birin e Tij për t’u kryqëzuar në vendin tonë, është deklarata dhe konfirmimi i Tij që Ai do ta përdorë gjithë sovranitetin e Tij për “të na dhënë të gjitha gjërat.” “Qysh nuk do të na dhurojë *të gjitha gjërat* bashkë me të?” Që do të thotë: me siguri që do të na i japë. Kjo është garantuar nga gjaku i Birit të Tij.

Çfarë janë “të gjitha gjërat”? Këto janë gjërat që kemi nevojë për të bërë vullnetin e Tij, për të përlëvdur emrin e Tij, dhe për të arritur shëndoshë e mirë në praninë e Tij të gëzueshme.

Tre vargje më pas, Pali shpjegon se si funksionon kjo në jetën reale - në mes të virusit Korona. Si duket përkushtimi i pafundmë i Perëndisë i vërtetuar me gjak për të na dhënë “të gjitha gjërat”, kur përballet me virusin Korona? Ja se çfarë thuhet:

Kush do të na ndajë nga dashuria e Krishtit? Pikëllimi, a ngushtica, a përndjekja, a uria, a të zhveshurit, a rreziku, a shpata? Siç është shkruar:

PERËNDIA QË MBRETËRON MBI VIRUSIN KORONA

“Për ty po vritemi gjithë ditën; u numëruam
si dele për therje.”

Por në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë
për hir të atij që na deshi. (Romakëve 8:35-37)

Mos të të shpëtojnë fjalët e dhimbshme dhe të mahnitshme:
“Për ty po vritemi gjithë ditën.” Kjo do të thotë se “të gjitha
gjërat” që Perëndia do të na japë, për shkak se nuk e kurseu
Birin e Tij, përfshijnë kalimin tonë të sigurt përmes vdekjes.
Apo sikurse thuhet te Romakëve 8:38-39, “Sepse unë jam i
bindur se as vdekja, as jeta,... nuk do të mund të na ndajë nga
dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin, Zotin tonë.”

AJO QË SATANI SYNON PËR KEQ

Edhe nëse Satani, i lidhur me zinxhir hyjnor, ka gisht në
vuajtjen dhe vdekjen tonë, ai nuk është faktori përfundimtar.
Ai s'mund të na lëndojë dot pa lejen dhe kufizimin e
Perëndisë (Jobi 1:12; Luka 22:31; 2 Korintasve 12:7). Në
fund të fundit, është e drejtë që t'i themi Satanit atë që Jozefi
u tha vëllezërve të tij, të cilët e kishin shitur në skllavëri: “Ju
keni kurditur të këqija kundër meje, por Perëndia ka dashur
që t'i shërbejë së mirës” (Zanafilla 50:20).

Kini kujdes që të mos e holloni këtë të vërtetë. Ajo *nuk* thotë “Perëndia *e përdori* për mirë” apo “Perëndia *e ktheu* për mirë.” Ajo thotë: “Perëndia *ka dashur* që t’i shërbejë së mirës.” Ata kishin një qëllim të lig. Perëndia kishte një qëllim të mirë. Perëndia nuk është se filloi t’i rregullonte gjërat në udhë e sipër në këtë veprim mëkatar. Ai kishte një qëllim, një synim, që nga fillimi. Që në nisje Ai e synoi për mirë.

Ky është çelësi i ngushëllimit, kur njerëzit e ligj apo Satani i lig na shtojnë vuajtje. Në Krishtin, kemi çdo të drejtë t’i themi Satanit (apo njerëzve të ligj): “Ju kurdisët të këqija, por Perëndia e synoi për mirë.” As Satani, as sëmundja, as njerëzit mëkatarë nuk janë sovranë. Vetëm Perëndia është sovran. Ai është i mirë - i urtë dhe sovran.

AS EDHE NJË HARABEL, ÇDO FIJE FLOKU

Jezusi e shpreh ëmbëlsinë e sovranitetit të Perëndisë për dishepujt e Tij më bukur se kushdo tjetër:

A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie përtokë pa dashjen e Atit tuaj. Sa për ju, madje edhe të gjitha fjetet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara. Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabela. (Mateu 10:29-31)

As edhe një harabel nuk bie përtokë pa qenë plani i Perëndisë. As edhe një virus nuk lëviz pa qenë plani i Perëndisë. Ky është një sovranitet deri në detajet më të imëta. Çfarë thotë Jezusi pas kësaj? Tri gjëra: Ju vleni më tepër se shumë harabela. Fijet e flokëve në kokën tuaj janë të numëruara. Mos kini frikë.

Pse jo? Për shkak se sovraniteti i Perëndisë mbi çdo detaj - nëse jetojmë apo vdesim - i shërben shenjtërisë, drejtësisë, mirësisë dhe urtësisë së Tij. Në Krishtin nuk jemi si gurët e Tij të shahut, të cilët mund t'i humbasë. Ne jemi fëmijët e Tij të çmuar. “Ju vleni më tepër se shumë harabela.”

Ky është sekreti që përmendëm më herët: të dish që *i njëjti sovranitet, i cili mund ta ndalojë virusin Korona dhe nuk e ndalon, është po ai sovranitet që e mban shpirtin në këtë situatë*. Ai jo vetëm mban, por sigurohet që gjithçka, e hidhur apo e ëmbël, të bashkëveprojë për të mirën tonë - të mirën e atyre që e duan Perëndinë dhe janë thirrur në Krishtin (Romakëve 8:28-30).

I PAVDEKSHËM GJERSA TË PËRFUNDOHET PUNA IME

Kjo lloj sigurie e palëkundshme përballë vdekjes i ka trimëruar njerëzit e Krishtit për dy mijë vjet. E vërteta e sovraniti-

tetit të urtë dhe të mirë të Perëndisë ka qenë forca stabilizuese për mijëra të krishterë në sakrificat e dashurisë.

Për shembull, Henry Martin, misionar në Indi dhe Persi, i cili vdiq nga një murtajë (e ngjashme me virusin Korona), kur ishte tridhjetë e një vjeç (16 tetor 1812), shkroi në ditarin e tij në janar 1812:

Me sa duket ky vit do të jetë më i rrezikshëm se çdo vit tjetër që kam parë; por nëse do të jetoj për ta përfunduar përkthimin e Dhiatës së Re në persisht, jeta ime pas kësaj do të ketë pak rëndësi. Por sido që të jetë, jetofsha apo vdeksha, Krishti u madhëroftë në mua! Nëse Ai ka një punë që unë duhet ta bëj, nuk mund të vdes.¹

Këto fjalë shpesh janë parafrazuar si “Jam i pavdekshtëm, gjersa puna e Krishtit për mua të përfundohet.” Kjo është thellësisht e vërtetë. Është e bazuar plotësisht mbi realitetin që jeta dhe vdekja janë në duart e Perëndisë tonë sovran. Me të vërtetë, e gjithë kauza e Krishtit është në dorën e Tij. Shtatë vjet më herët, kur Martini ishte njëzetë e katër vjeç, kishte shkruar:

¹ Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.

PERËNDIA QË MBRETËRON MBI VIRUSIN KORONA

Sa i mjerueshëm do të isha nëse Perëndia nuk do të ishte sovrani i gjithësisë! Por Zoti mbretëron, le të gëzohet toka. Kauza e Krishtit do të ngadhënjejë. Shpirti im, lumturohu në këtë gjë.²

² Martyn, *Journals and Letters*, 210.

Pjesa 2

**ÇFARË PO BËN PERËNDIA
PËRMES VIRUSIT KORONA?**

MENDIME PARAPRAKE: SHOHIM DHE DREJTOJMË

NËSE PERËNDIA NUK ËSHTË HEQUR nga froni, nëse Ai vërtet i qeveris “të gjitha sipas këshillës së vullnetit të Tij” (Efesianëve 1:11), dhe nëse ky shpërthim i virusit Korona, me gjithë shkatërrimin e vet, është në duart e Tij të shenjta, të drejta, të mira dhe të urta, atëherë, çfarë po bën Ai? Cilat janë qëllimet e Tij?

MOS KINI BESIM TE NJERIU

Gjëja e parë për të thënë, para se të përpiqemi t’i përgjigjemi kësaj pyetjeje, është se, krahasuar me urtësinë e Perëndisë, opinioni im nuk ka fare vlerë. Po kështu edhe opinioni yt. Ajo që ne mendojmë, me mendjen tonë, ka fare pak rëndësi.

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

si. Bibla thotë se “Kush i beson zemrës së tij është budalla” (Fjalët e Urta 28:26). Në vend të kësaj na është thënë: “Ki besim te Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tënd” (Fjalët e Urta 3:5).

Ne njerëzit jemi të fundmë, mëkatarë, të kushtëzuar nga kultura, dhe të formuar (apo të deformuar) nga gjenet dhe historia jonë personale. Nga zemra, mendja dhe goja jonë dalin lloj-lloj arsyesimesh vetëjustifikuese për preferencat tona. Kështu që tregohemi të urtë po t’i kushtojmë vëmendje profetit Isaia, kur na thotë: “Mos kini më besim te njeriu, në flegat e të cilit nuk ka veçse një frymë; si mund të mbështetesh tek ai?” (Isaia 2:22).

A nuk është, pra, hamendësim që unë të shkruaj këtë libër, për të mos folur për një pjesë të titulluar “Çfarë po bën Perëndia përmes virusit Korona”?

Jo. Nuk është hamendësim. Nuk është, nëse Perëndia ka folur në Shkrimet e Krishtera. Nuk është, nëse Perëndia ka denjuar të flasë me fjalë njerëzore në mënyrë që ne vërtetë (edhe pse pjesërisht) ta njohim Atë dhe udhët e Tij. Nuk është hamendësim, nëse fjalët e Palit janë të vërteta: “Të cilin [hirin] e bëri të teprojë ndaj nesh me gjithë urtësinë dhe mençurinë duke bërë të njohur te ne misterin e vullnetit të Tij” (Efesia-

nëve 1:8-9). Nuk është hamendësim, sikurse thotë dhe Pali: “Duke i lexuar këto, ju mund të kuptoni cila është inteligjenca ime në misterin e Krishtit” (Efesianëve 3:4).

Perëndia nuk është i heshtur rreth asaj që po bën në këtë botë. Ai na ka dhënë Shkrimet. Në kapitullin 2, ju tregova disa nga arsyet pse mund t’i besojmë Biblës si fjala e Perëndisë. Ja pse synimi im nuk është të sajoj se çfarë mund të jetë duke bërë Perëndia. Synimi im është të dëgjoj fjalën e Tij në Shkrim dhe t’ju shpall atë që dëgjoj.

UDHËT E TIJ TË PADEPËRTUESHME

Një gjë tjetër që duhet të them, para se të përpiqem t’i përgjigjem pyetjes “Çfarë po bën Perëndia?”, është që Ai gjithmonë është duke bërë një miliard gjëra, të cilat nuk i dimë:

O Zot, Perëndia im,

të shumta janë mrekullitë që ke bërë,

dhe askush nuk mund të numërojë gjërat që ke

menduar për ne.

Po të duhej t’i shpallja dhe t’i tregoja,

do të ishin tepër për t’i radhitur. (Psalmi 40:5)

Qëllimet e Tij në virusin Korona jo vetëm që nuk mund të numërohen; por në shumë mënyra ato janë të pahulum-

tueshme. “O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e Tij dhe të pashtershme janë udhët e Tij!” (Romakëve 11:33). Kur Pali e shkroi këtë, nuk po thoshte: “Prandaj, mbylleni Biblën dhe shpikni realitetin tuaj.”

Përkundrazi, ato fjalë rreth udhëve të padepërtueshme të Perëndisë u shkruan si kulmi i njëmbëdhjetë kapitujve për lajmin më madhështor në botë, dhe të gjitha ato janë shkruar që t’i kuptojmë. Për shembull, kur Pali flet për pashmangshmërinë e vuajtjes, ai thotë:

Dhe jo vetëm kaq, por mburremi edhe në shtrëngimet, *duke ditur* që shtrëngimi prodhon këmbënguljen, këmbëngulja përvojën dhe përvoja shpresën. Por shpresa nuk turpëron, sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona me anë të Frymës së Shenjtë që na është dhënë. (Romakëve 5:3-5)

“Duke ditur”! Shkrimet janë shkruar që ne të mund të *dimë* gjërat që Perëndia ka zbuluar. Në mënyrë të veçantë rreth vuajtjes - duke përfshirë këtu edhe këtë shpërthim të virusit Korona. Prandaj, *të padepërtueshme* do të thotë që Perëndia është gjithmonë duke bërë më tepër nga sa mund

të shohim - madje dhe atë që mund të shohim, nuk do ta kishim parë dot, nëse Ai nuk do të na e kishte zbuluar.

TREGIMI I REALITETIT

Prandaj nuk është puna ime, të imagjinoj sikurse thuhet dhe në këngën e famshme të John Lennon.¹ Ai na thotë të imagjinojmë që nuk ka parajsë, nuk ka ferr, por vetëm qiell blu. Pastaj thotë që një imagjinatë e tillë është e lehtë. Thjesht provojeni. Dakord. *Është* e lehtë. Virusi Korona kërkon një realitet të fortë dhe jo imagjinatë të lehtë. Perëndia dhe fjala e Tij janë realiteti për të cilin kemi nevojë - Shkëmbi poshtë këmbëve tona. Ja pse synimi im është të tregoj realitetin dhe jo ta krijoj atë. Synimi im është të dëgjoj atë që Perëndia ka thënë, dhe të konfirmoj në vend që të imagjinoj.

Do t'ju tregoj atë që Bibla mëson dhe pastaj do të bëj lidhjen me virusin Korona. Ti ke në dorë të gjykosësh se çfarë është e drejtë.

E them këtë, sepse është ajo që Jezusi tha rreth “interpretimit të kohës së tanishme.” Ai u indinjua që njerëzit mund

¹ John Lennon, “Imagine,” produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

të përdornin arsyen e tyre për të kuptuar modelet e kohës, por jo veprimin hyjnor të Perëndisë në histori:

Hipokritë! Ju dini të dalloni dukurinë e qiellit dhe të tokës, por vallë si nuk dini ta dalloni këtë kohë? Dhe përse nuk gjykoni nga vetë ju ç'është e drejtë? (Luka 12:56-57)

Pra, shpresa ime është që t'i kërkonti ndihmë Perëndisë, të shikoni fjalën e Perëndisë, dhe të gjykoni për veten tuaj se çfarë është e drejtë. Shpresoj që atë që them, ta vini në provë me Shkrimin (1 Gjoni 4:1), dhe të mbani fort atë, që është e mirë (1 Thesalonikasve 5:21).

GJASHTË SHTIGJE PËR T'U NDJEKUR

Shumë faqe mund të shkruhen për secilën nga gjashtë përgjigjet që do të jap për pyetjen: Çfarë po bën Perëndia përmes virusit Korona? Por për shkak të urgjencës së momentit, nuk do ta bëj. Thjesht do të të tregoj shtigjet e të vërtetës biblike, të cilat shpresoj t'i ndjekësh, pasi ta kesh mbyllur këtë libër. Shpresoj që së bashku të shkojmë larg në ato shtigje. Por këtë duhet të ta lë ty në dorë. Perëndia të drejtoftë!

Çfarë po bën Perëndia përmes virusit Korona?

Kapitulli 6

PORTRETIZIM I TMERRIT MORAL

PËRGJIGJJA I.

Në shpërthimin e virusit Korona, ashtu si në gjithë fatkeqësitë e tjera, Perëndia po i jep botës një tablo fizike për tmerrin moral dhe shëmtinë frymërore të mëkatit, i cili e nënçon Perëndinë.

NË FAKT, MËKATI ËSHTË ARSYEJA pse ekziston gjithë mjerimi fizik. Kapitulli i tretë i Biblës përshkruan hyrjen e mëkatit në botë. Aty tregohet se mëkati është origjina e mjerimit dhe shkatërrimit global (Zanafilla 3:1-19). Pali e përmbloodhi kështu te Romakëve 5:12: “Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatit

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

vdekja, po ashtu vdekja u shtri tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan.”

Bota ka qenë e thyer qysh atëherë. E gjithë bukuria e saj është ndërthurur me ligësinë, katastrofat, sëmundjet dhe zhgënjimet. Perëndia e krijoi të përsosur. “Atëherë Perëndia shikoi të gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë” (Zanafilla 1:31). Por që nga rënia e njerëzimit në mëkat e deri më sot, pavarësisht gjithë mrekullive të saj, historia është thjesht një mbartëse kufomash.

RRËNIMI ËSHTË GJYKIM

Bibla nuk e sheh këtë thyerje thjesht si diçka të natyrlshme, por si gjykimin e Perëndisë mbi një botë të përshkuar nga mëkati. Ja se si i përshkruan Pali efektet e gjykimit të Perëndisë mbi botën për shkak të mëkatit:

Sepse krijesa iu nënshtrua kotësisë, jo me vullnetin e vet, po për shkak të atij që e nënshtrroi, me shpresë që vetë krijesa të çlirohet nga skllavëria e prishjes për të hyrë në lirinë e lavdisë së bijve të Perëndisë. Sepse e dimë se deri tani mbarë bota e krijuar rënkon dhe është në mundim. (Romakëve 8:20-22).

Kotësia. Skllavëria e prishjes. Rënkimi. Këto janë ima-

zhe të shkatërrimit dhe mjerimit global që nga momenti që mëkati hyri në botë. Dhe Pali thotë që ky shkatërrim është për shkak të gjykimit të Perëndisë: “Krijesa iu nënshtrua kotësisë... për shkak të atij që e nënshtroi, me shpresë” (8:20). Satani nuk e nënshtroi me shpresë. Adami nuk e nënshtroi me shpresë. Perëndia e nënshtroi. Sikurse tha Pali te Romakëve 5:16: “Gjykimi prodhoi dënimin nga një shkelje e vetme.”

EDHE FËMIJËT E TIJ NËN GJYKIM

Për të qenë të sigurt, kjo pjesë është plot me shpresë - “liria e lavdisë së bijve të Perëndisë” (Romakëve 8:21). Perëndia ka një plan të jashtëzakonshëm për një krijim të ri, ku “ai do të fshijë çdo lot nga sytë e tyre” (Zbulesa 21:4). Por, tani për tani, ne të gjithë jemi nën gjykimin e Tij. Ai ia ka nënshtruar botën vdekjes, katastrofave dhe mjerimit.

Po, edhe fëmijët e Tij, ata të cilët Ai “i paracaktoi... për birësim” (Efesianëve 1:5), i shpengoi me gjakun e Birit të Tij (Efesianëve 1:7), dhe i caktoi për jetën e përjetshme (Efesianëve 1:18) edhe ne vuajmë dhe vdesim për shkak të gjykimit të Perëndisë në rënien në mëkat. “Por edhe ne vetë që kemi frytet e para të Frymës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë” (Romakëve

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

8:23). *Të krishterët* rrëmbehen nga cunamet. *Të krishterët* vriten nga sulmet terroriste. *Të krishterët* preken nga virusi Korona.

PASTRIM, JO NDËSHKIM

Ndryshimi për të krishterët - ata që përqafojnë Krishtin si thesarin e tyre suprem - është që përjetimi ynë i kësaj prishjeje, nuk është dënim. “Tani, pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezu” (Romakëve 8:1). Për ne dhimbja pastron, nuk ndëshkon.

“Perëndia nuk na ka caktuar për zemërim” (1 Thesalonikasve 5:9). Ne vdesim nga sëmundjet dhe katastrofat si gjithë njerëzit e tjerë. Por për ata që janë në Krishtin “thumbi” është hequr (1 Korintasve 15:55). “Vdekja është fitim” (Filipianëve 1:21). Të largohesh nga trupi do të thotë “të jesh me Krishtin” (Filipianëve 1:23).

SATANI ËSHTË REAL - DHE I KUFIZUAR

Kur gjurmoj misteret e kësaj bote, pas te gjykimi i Perëndisë, nuk po i mbyll sytë ndaj faktit që Satani është shumë i përfshirë në mjerimin tonë global. Bibla e quan atë “perëndia i kësaj bote” (2 Korintasve 4:4), dhe “sundimtari i kësaj bote” (Gjoni 12:31), dhe “princi i pushtetit të ajrit” (Efesia-

nëve 2:2). Ai ka qenë “vrasës që nga fillimi” (Gjoni 8:44). Ai “lidh” dhe “shtyp” me shumë sëmundje (Luka 13:16; Veprat 10:38).

Por Satani është i lidhur me një zinxhir. Zinxhiri është në duart e Perëndisë. Ai nuk vepron pa lejen e Perëndisë. Ai vepron vetëm me leje dhe i kufizuar (Jobi 1:12, 2:6; Luka 22:31; 2 Korintasve 12:7). Perëndia vendos përfundimisht shtrirjen e dëmit që bën Satani. Satani nuk është i shkëputur nga gjykimi i Perëndisë. Ai i shërben këtij gjykimi - edhe pa e ditur.

PYETJE KYÇE

Ja tek është pyetja që e sjell kuptimin e virusit Korona në një fokus edhe më të mprehtë. Pse solli Perëndia një gjykim *fizik* mbi botën për një ligësi *morale*? Adami dhe Eva e kundërshtuan hapur Perëndinë. Zemrat e tyre u kthyen kundër Perëndisë. Ata parapëlqyen urtësinë e tyre në vend të urtësisë së Tij. Ata zgjodhën pavarësinë në vend të besimit. Ky *kundërshtim*, ky *parapëlqim*, kjo *zgjedhje* ishte një ligësi frymërore dhe morale. Së pari, ishte mëkat në *shpirt*, dhe jo në trup. Së pari, ishte ndaj Perëndisë dhe jo ndaj njeriut.

Por si reagim ndaj rebelimit frymëror dhe moral, Perën-

dia ia nënshtroi botën *fizike* fatkeqësive dhe mjerimit. Pse? Pse të mos e linte botën fizike në një rend të mirë dhe të sillte mjerim mbi shpirtin e njeriut, përderisa atje filloi gjithë ligësia?

NJË PËRGJIGJE

Ja, cili është sugjerimi im: Perëndia e vendosi botën fizike nën një mallkim, në mënyrë që tmerrret fizike që shohim përreth nesh me sëmundje dhe katastrofa, të bëhen një tablo e gjallë për faktin se sa i tmerrshëm është mëkati. Me fjalë të tjera, *ligësia fizike është një shëmbëlltysë, një dramë, një tabelë që tregon fyerjen morale të rebelimit kundër Perëndisë.*

Pse mund të jetë me vend kjo gjë? Për shkak se në gjendjen tonë të tanishme, pas rënies në mëkat, të verbuar prej tij, nuk mund ta shohim apo ndiejmë sa i neveritshëm është mëkati kundër Perëndisë. Zor se ka njeri në botë që ta ndiejë tmerrin e parapëlqimit të gjërave të tjera në vend të Perëndisë. Cili është ai person, të cilin nuk e zë gjumi, për shkak se çdo ditë e nënçmon Perëndinë përmes neglizhimit dhe kundërshtimit të hapur ndaj Tij?

Por, oh, sa shumë e ndiejmë dhimbjen tonë fizike! Sa të indinjuar që mund të bëhemi, nëse Perëndia na prek tru-

pin! Mund të mos vajtojmë për mënyrën se si e nënçmojmë Perëndinë çdo ditë në zemrat tona. Por kur virusi Korona vjen dhe kërcënon trupin tonë, atëherë vëmendja jonë është tek Ai. Apo jo? *Dhimbja fizike është buçitja e trumbetës së Perëndisë për të na thënë se diçka është tmerrësisht gabim në këtë botë.* Sëmundjet dhe deformimet janë tabloja e Perëndisë në sferën *fizike*, për mënyrën se si duket mëkati në sferën *frymërore*.

Kjo është e vërtetë, edhe pse disa nga njerëzit më të perëndishëm në botë preken nga këto sëmundje dhe deformime. Fatkeqësitë janë portretizimet e Perëndisë për atë që meriton mëkati dhe që një ditë do ta marrë në gjykim, madje një mijë herë më keq. Ato janë paralajmërime. Ato janë thirrje për t'u zgjuar dhe për të parë tmerret morale dhe shëmtinë frymërore të mëkatit kundër Perëndisë.

Oh, sikur të gjithë ne të shihnim dhe të ndienim sa e pështirë, sa ofenduese, sa e neveritshme është ta trajtojmë Krijuesin tonë me përbuzje, ta injorojmë dhe të mos i besojmë, ta nënçmojmë dhe t'i kushtojmë më pak vëmendje në zemrat tona nga sa i kushtojmë stilit të flokëve!

Kemi nevojë ta shohim këtë gjë dhe ta ndiejmë, ose ndryshe nuk do të kthehemi te Krishti për shpëtim nga shëmtia

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

e mëkatit. Mund të thërrasim për t'i shpëtuar *dënim*it të mëkatit. Por, a do ta shohim dhe a do ta urrejmë *shëmtinë* e mëkatit, e cila e nënçmon Perëndinë? Nëse nuk e shohim, nuk është për shkak se Perëndia nuk na ka siguruar portretizime të gjalla të saj në mjerimet fizike - si në virusin Korona. Ja pse Perëndia po na këlthet me mëshirë në këto ditë: Zgjuhuni! Mëkati kundër Perëndisë është kështu! Është i tmerrshëm dhe i shëmtuar. Dhe madje shumë herë më i rrezikshëm se virusi Korona.

Kapitulli 7

DËRGIM I GJYKIMEVE TË VEÇANTA HYJNORE

PËRGJIGJJA 2.

Disa njerëz do të infektohen me virusin Korona si një gjykim i veçantë nga Perëndia për shkak të qëndrimeve dhe veprimeve të tyre mëkatore.

FAKTI QË GJITHË MJERIMI ËSHTË rezultat i rënies në mëkat, rezultat i hyrjes së mëkatit që nënçmon Perëndinë në botë, nuk do të thotë që e gjithë vuajtja individuale është një gjykim specifik për mëkatet personale. Për shembull, vuajtja e Jobit nuk erdhi nga ndonjë mëkat specifik. Vetë fjalia e parë e librit e bën të qartë: “Jobi... ishte i ndershëm dhe i drejtë, kishte frikë nga Perëndia dhe i largohej së keqes” (Jobi 1:1).

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

Sikurse e pamë edhe më herët, vetë njerëzit e Perëndisë përjetojnë shumë nga efektet fizike të gjykimit të Tij. Apostulli Pjetër e tha kështu:

Sepse erdhi koha që të fillojë gjyqi *nga shtëpia e Perëndisë*; dhe nëse fillon më përpara *nga ne*, cili do të jetë fundi i atyre që nuk i binden ungjillit të Perëndisë? Dhe “nëse i drejti mezi shpëton, ku do të duket i pabesi dhe mëkatari?” (1 Pjetrit 4:17-18)

Për “shtëpinë e Perëndisë,” ky gjykim nga Perëndia është *pastrues*, jo *ndëshkues* - nuk është ndëshkim. Prandaj, jo e gjithë vuajtja është për shkak të gjykimeve të veçanta të Perëndisë kundër mëkateve specifike. Megjithatë, ndonjëherë Perëndia përdor sëmundjen për të sjellë gjykime të veçanta mbi ata që e mohojnë Atë dhe ia dorëzojnë veten mëkatit.

SHEMBUJ TË GJYKIMEVE SPECIFIKE PËR MËKATE SPECIFIKE

Do të jap dy shembuj gjykimesh specifike për mëkate specifike.

Te Veprat 12, mbreti Herod e lartësoi veten duke lejuar që ta quanin perëndi. “Në atë çast një engjëll i Zotit e goditi, sepse nuk i kishte dhënë lavdi Perëndisë; dhe, i brejtur nga krimbat, vdiq” (Veprat 12:23). Perëndia mund ta

bëjë këtë gjë me të gjithë ata që lartësojnë veten. Kjo do të thotë se duhet të mahnitemi që shumë prej qeveritarëve tanë nuk bien të vdekur përditë për shkak të arrogancës së tyre para Perëndisë dhe njeriut. Vetëpërmbajtja e Perëndisë është mëshirë e madhe.

Një shembull tjetër është mëkati i marrëdhënies homoseksuale. Te Romakëve 1:27, apostulli Pal thotë: “Në të njëjtën mënyrë burrat, duke lënë marrëdhëniet e natyrshme me gruan, u ndezën në epshin e tyre për njëri-tjetrin, duke kryer akte të pandershme burra me burra, duke marrë në vetvete shpagimin e duhur për gabimin e tyre.” Ai “shpagim i duhur” është efekti i dhimbshëm, “në vetvete” për mëkatin e tyre.

Ky “shpagim i duhur” është thjesht një shembull i gjykimit të Perëndisë, të cilin e shohim te Romakëve 1:18, ku thuhet: “sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet nga qielli për çdo pabesi e padrejtësi të njerëzve, që mbysin të vërtetën në padrejtësi.” Prandaj, edhe pse jo e gjithë vuajtja është gjykim specifik për mëkate specifike, një pjesë e saj është.

ÇDO SHPIRT LE TA HETOJË VETEN

Prandaj virusi Korona nuk është kurrë një ndëshkim i qartë dhe i thjeshtë mbi ndonjë person. Edhe i krishteri më i

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

dashur dhe i mbushur me Frymën, mëkatet e të cilit janë falur përmes Krishtit, mund të vdesë nga sëmundja e këtij virusi. Por është me vend që secili prej nesh të hetojë zemrën e vet për të dalluar, nëse vuajtja jonë është gjykimi i Perëndisë mbi mënyrën se si po jetojmë.

Nëse vijmë te Krishti, do ta dimë që vuajtja jonë nuk është gjykim ndëshkues i Perëndisë. Do ta dimë sepse Jezusi tha: “Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme, dhe *ai nuk vjen në gjyq*, por ka kaluar nga vdekja në jetë” (Gjoni 5:24). Nuk ka më asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezu (Romakëve 8:1). Është disiplinë, nuk është shkatërrim. “Sepse Perëndia ndreq atë që do dhe fshikullon çdo bir që i pëlqen” (Hebrenjve 12:6).

Kapitulli 8

NA ZGJON PËR ARDHJEN E DYTË TË KRISHTIT

PËRGJIGJJA 3.

*Virusi Korona është një thirrje e dhënë nga Perëndia
për t'u zgjuar dhe për të qenë gati
për ardhjen e dytë të Krishtit.*

EDHE PSE HISTORIA E KISHËS së krishterë është plot me parashikime të dështuara për fundin e botës, Jezu Krishti po kthehet dhe kjo është e vërtetë. “Burra galileas,” tha engjëlli, kur Jezusi po largohej, “pse qëndroni e shikoni drejt qiellit? Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell” (Veprat 1:11).

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

Kur të vijë, Ai do ta gjykojë botën:

Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e Tij, bashkë me të gjithë engjëjt e shenjtë, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së vet. Dhe të gjithë kombet do të mblidhen para Tij; dhe ai do ta ndajë njërin nga tjetri ashtu si i ndan bariu delet nga cjeptë. (Mateu 25:31-32)

Për kë nuk është gati ta takojë Krishtin, ajo ditë do të vijë papritur, si një lak:

Tani kini kujdes që zemrat tuaja të mos rëndohen nga të llupurit, nga të dehurit dhe nga preokupimet e kësaj jete; që ajo ditë të mos ju zërë në befasi. (Luka 21:34)

DHIMBJET E LINDJES

Jezusi tha se ardhja e Tij do të ketë shenja - si luftërat, zitë e bukës dhe tërmetet (Mateu 24:7). Këto shenja i quajti “dhimbjet e lindjes” (Mateu 24:8). Toka, këtu, ka imazhin e një gruaje që po lind, që po përpiqet të lindë botën e re, atë që Jezusi do ta sjellë në ekzistencë në ardhjen e Tij.

Pali e përdori këtë tablo të Romakëve 8:22 dhe iu referua dhimbjeve të lindjes për *gjithë* rënkimet e kësaj epoke - gjithë mjerimet, katastrofat dhe sëmundjet (sikurse është dhe vi-

rusi Korona). Pali na portretizoi në sëmundjet tona si pjesë e dhimbjeve të lindjes së botës. Ne rënkojmë ndërsa presim për shpengimin e trupave tona në ardhjen e Jezusit, kur Ai do të ringjallë të vdekurit dhe do të na japë trupa të rinj dhe të lavdishëm (Filipianëve 3:21):

Me shpresë që vetë krijesa të çlirohet nga skllavëria e prishjes për të hyrë në lirinë e lavdisë së bijve të Perëndisë. Sepse e dimë se deri tani mbarë bota e krijuar *rënkon dhe është në mundim*. Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne vetë që kemi frytet e para të Frymës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë. (Romakëve 8:21–23)

RRINI ZGJUAR!

Ajo që dua të them është kjo: Jezusi dëshiron t'i shohim dhimbjet e lindjes (përfshirë edhe virusin Korona) si kujtime dhe sinjale që Ai po vjen dhe që kemi nevojë të jemi gati. “Prandaj edhe ju jini gati, sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë kur ju nuk mendoni” (Mateu 24:44).

Nuk ka pse të jesh nga ata që caktojnë data në mënyrë që ta marrësh seriozisht atë që Jezusi thotë. Ajo që Jezusi thotë është e pagabueshme: “Tregoni kujdes, *rrini zgjuar*

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

dhe lutuni, sepse nuk e dini kur do të jetë ai moment... *Rrini zgjuar* - pra, sepse nuk e dini kur do të vijë i zoti i shtëpisë... këtë që po ju them juve, ua them të gjithëve: *Rrini zgjuar!*" (Marku 13:33-37).

Mesazhi është i qartë. Rrini zgjuar. Rrini zgjuar. Rrini zgjuar. Dhimbjet e lindjes së botës natyrore janë synuar për këtë mesazh. Por, oh, sa shumë njerëz që nuk janë zgjuar! Pavarësisht gjithë aktiviteteve të tyre të rrëmbyera, ata janë në një gjumë të thellë për sa i përket ardhjes së Jezu Krishtit. Rreziku është i madh. Virusi Korona është një thirrje e mëshirshme për t'u zgjuar dhe për të qenë gati.

Mund të bëhesh gati duke ardhur te Jezu Krishti, duke marrë faljen e mëkateve dhe duke ecur në dritën e Tij. Atëherë do të jesh mes atyre që:

nuk jeni në errësirë, që ajo ditë t'ju zërë në befasi si një vjedhës. Të gjithë ju jeni bij të dritës... pra... të rimë zgjuar dhe të jemi të esëll... sepse Perëndia nuk na ka caktuar për zemërim, por për të marrë shpëtimin me anë të Zotit tonë Jezu Krisht. (1 Thesalonikasve 5:4-10)

Kapitulli 9

NA PËRPUTH SËRISH ME VLERËN E PAFUNDME TË KRISHTIT

Përgjigja 4.

Virusi Korona është thirrja gjëmuese e Perëndisë që të gjithë ne të pendohemi dhe ta përputhim jetën tonë sërish me vlerën e pafundme të Krishtit.

VIRUSI KORONA NUK ËSHTË THIRRJA e vetme për pendim. Në fakt, të gjitha katastrofat natyrore - qofshin këto përmytje, zi buke, karkaleca, cuname, apo sëmundje - janë thirrjet e dhimbshme dhe të mëshirshme të Perëndisë për t'u penduar.

E shohim këtë nga mënyra si Jezusi reagon ndaj fatkeqësive të Luka 13:1-5:

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

Pikërisht në atë kohë ishin aty disa që i treguan për ata galileas, gjakun e të cilëve Pilati e kishte përzier me flijimet e tyre. Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: “A mendoni ju se ata galileas ishin më shumë mëkatarë nga gjithë galileasit e tjerë, sepse vuajtën të tilla gjëra? Unë po ju them: Jo! Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë. Ose, a mendoni ju që ata të tetëmbëdhjetë, mbi të cilët ra kulla në Siloe dhe i vrau, ishin më shumë fajtorë se gjithë banorët e Jeruzalemit? Unë po ju them: Jo! Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë.”

Pilati i kishte therur adhuruesit në tempull. Kulla e Siloamit ishte rrëzuar dhe kishte vrarë tetëmbëdhjetë njerëz që ishin aty pranë. Njëra katastrofë ishte fryt i ligësisë njerëzore. Tjetra me sa duket ishte aksident.

KUPTIMI I FATKEQËSISË - PËR TY

Turmat duan të dinë nga Jezusi: “Cili është kuptimi i kësaj? A ishte ky një akt gjykimi specifik i Perëndisë për mëkate specifike?” Përgjigja e Jezusit është e mahnitshme. Nga këto fatkeqësi Ai nxjerr një kuptim që vlen për të gjithë, jo vetëm për ata që vdiqën. Në të dyja rastet, Ai thotë: “Jo, ata që u

therën nga Pilati dhe ata që i zuri kulla nuk ishin mëkatarë më të mëdhenj se ju.”

Ju? Pse Jezusi flet për mëkatin *e tyre*? Ata nuk po kërkonin mendimin e Tij për mëkatin *e tyre*. Kishin kureshtje për të tjerët. Donin të dinin çfarë kuptimi kishin katastrofat për viktimat, dhe jo për ne të tjerët.

Kjo e bën të mahnitshme përgjigjen e Jezusit. Në thelb, ai tha se kuptimi i këtyre fatkeqësive vlente për *të gjithë*. Dhe mesazhi është “Pendohu, ose do të humbasësh.” Ai e thotë dy herë: “Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë” (Luka 13:3). “Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë” (Luka 13:5).

THIRRJE E MËSHIRSHME NDËRSA KA ENDE KOHË

Çfarë po bënte Jezusi? Ai po e ridrejtonte habinë e njerëzve. Habia që i shtyu këta njerëz ta pyesnin Jezusin ishte vendosur në vendin e gabuar. Ata ishin habitur që njerëzit ishin vranë në mënyrë aq katile dhe ishin shtypur kaq pa kuptim. Por Jezusi u thotë: “Ajo me të cilën duhet të habiteni është që nuk ishit *ju* ata që u vranë dhe u shtypën. Në fakt, nëse nuk pendoheni, edhe ju vetë do të përballeni me një gjykim të ngjashëm me këtë një ditë.”

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

Nga kjo dal në përfundimin se Perëndia ka një mesazh të mëshirshëm në të gjitha këto katastrofa. Mesazhi është që ne të gjithë jemi mëkatarë, në prag të shkatërrimit, dhe fatkeqësitë janë thirrje të hirshme nga Perëndia për t'u penduar dhe për t'u shpëtuar ndërsa ende ka kohë. Jezusi e largoi fokusin nga të vdekurit tek të gjallët dhe në thelb u tha: “Le të mos flasim për të vdekurit; le të flasim për *ju*. Kjo është edhe më urgjente. Ajo që u ndodhi atyre, ka të bëjë me *ju*. Problemi juaj më i madh nuk është mëkati i *tyre* por mëkati *juaj*.” Mendoj se ky është mesazhi për botën në këtë shpërthim të virusit Korona. Perëndia po i bën thirrje botës të pendohet ndërsa ende ka kohë.

ÇFARË KUPTIMI KA *PENDIMI*?

Le të tregohemi edhe më specifike. Çfarë kuptimi ka *pendimi*? Fjala *pendim* në Dhiatën e Re do të thotë ndryshim i zemrës dhe i mendjes. Jo një ndryshim sipërfaqësor i opinionit, por një transformim i thellë saqë e kuptojmë dhe e çmojmë Perëndinë dhe Jezusin për atë që ata janë në realitet. Jezusi e përshkroi këtë ndryshim kështu:

Duaje Zotin, Perëndinë tënde me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde. (Mateu 22:37)

NA PËRPUTH SËRISH ME VLERËN E PAFUNDME TË KRISHTIT

Ai që e do të atin ose nënën më shumë se unë, nuk është i denjë për mua; dhe ai që e do birin ose bijën më shumë se unë, nuk është i denjë për mua. (Mateu 10:37)

Me fjalë të tjera, ndryshimi më themelor në zemër dhe mendje, që kërkohet në pendim, është të çmosh Perëndinë me gjithçka ke dhe të çmosh Jezusin mbi çdo marrëdhënie tjetër.

PSE NA KËRCËNON JEZUSI ME HUMBJE?

Arsyeja pse Jezusi tha që edhe ne do të humbasim në mënyrë të ngjashme, nëse nuk pendohemi, është për shkak se të gjithë ne e kemi shkëmbyer Perëndinë, thesarin e vërtetë, me gjëra më të ulëta, të cilat i duam më shumë (Romakëve 1:22-23), dhe të gjithë ne e kemi trajtuar Jezusin si më pak të dëshirueshëm se paraja, argëtimi, miqtë dhe familja. Arsyeja pse të gjithë ne meritojmë të humbasim, nuk është një listë rregullash që kemi thyer, por një vlerë e pafundme të cilën e kemi përçmuar - vlera e pafundme e gjithë sa Perëndia është për ne në Jezu Krishtin.

ZGJIMI NGA PARAPËLQIMET TONA VETËVRASËSE

Pendim do të thotë që të zgjohemi nga parapëlqimet tona vetëvrasëse për kallajin në vend të arit, për themelet e rërës

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

në vend të shkëmbit të palëkundshëm, për lojërat në moçal në vend të pushimeve në bregdet. Sikurse shkruan edhe C. S. Lewis:

Ne jemi krijesa me gjysmë zemre, që shpërdorojmë jetën me pije, seks dhe ambicie kur në fakt na është ofruar *gëzimi i pafund*, ashtu si një fëmijë i paditur që do të vazhdojë të bëjë kuleçë prej balte në një lagje varfanjakësh për shkak se nuk mund të imagjinojë si është oferta e pushimeve në bregdet. Ne kënaqemi me pak gjë.¹

“Gëzimi i pafundmë” për të cilin flet Lewis është përjetimi i shikimit, shijimit dhe i përhapjes së vlerës, bukurisë dhe madhësisë së Krishtit.

NXITJE PËR T’U MBËSHTETUR NË KRISHTIN

Ajo që Perëndia po bën në virusin Korona është se po na tregon - në mënyrë grafike dhe të dhimbshme - që asgjë në këtë botë nuk na e jep sigurinë dhe kënaqësinë, të cilën e gjejmë në madhësinë dhe vlerën e pafundme të Jezusit. Pandemia globale na heq lirinë e lëvizjes, veprimtarinë e biz-

1 C. S. Lewis, “*The Weight of Glory*,” in *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26.

nesit tonë dhe marrëdhëniet ballë për ballë. Na heq sigurinë dhe rehatinë tonë. Dhe në fund, mund të na marrë edhe jetën.

Arsyeja pse Perëndia na ekspozon ndaj humbjeve të tilla, është që të na nxitë të mbështetemi në Krishtin. Apo për ta thënë në një mënyrë tjetër, arsyeja pse Ai e bën fatkeqësinë rastin për t'ia ofruar Krishtin botës, është që madhështia supreme e Krishtit, e cila të kënaq plotësisht, shkëlqen edhe më fort kur Krishti të jep gëzim në mes të vuajtjes.

DHURATA E DËSHPËRIMIT

Mendoni, për shembull, pse Perëndia e solli Palin në pikën ku u dëshpërua edhe për vetë jetën:

Sepse nuk duam, o vëllezër, që të mos dini për vështirësinë që na ngjau në Azi, u rënduam përtej fuqive tona, aq sa u dëshpëruam edhe për jetën vetë. Për më tepër ne e kishim në veten tonë vendimin e vdekjes, që të mos besonim në veten tonë, por në Perëndinë që ringjall të vdekurit. (2 Korintasve 1:8-9)

Pali nuk e shikon këtë përjetim dëshpërimi si diçka satanike apo rastësore. Ka një qëllim. Këtu përmendet qëllimi i Perëndisë: ky përjetim jetëkërcënues ishte “që të mos besonim

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

në veten tonë, por në Perëndinë që ringjall të vdekurit.” (1:9).

Ky është mesazhi i virusit Korona. Mos u mbështet te vetja dhe kthehu te Perëndia. Ti as që mundesh ta *ndalosh* vdekjen. Perëndia mund të *ngjallë* të vdekurit. Sigurisht, “mbështetja në Perëndinë” nuk do të thotë që të krishterët të rrinë duarkryq. Të krishterët nuk kanë qenë kurrë përtacë. Do të thotë që baza, modeli, dhe synimi i të gjitha veprimeve tona është Perëndia. Pali tha: “jam munduar më shumë se gjithë të tjerët, jo unë, por hiri i Perëndisë që është me mua” (1 Korintasve 15:10).

Virusi Korona na bën thirrje që ta bëjmë Perëndinë realitetin e gjithërendësishëm, gjithëpërschkues të jetës tonë. Jetët tona varen nga Ai më tepër nga sa varen prej frymëmarrjes. Dhe nganjëherë Perëndia na e merr frymën, që ta na hedhë te vetja e Tij.

KUPTIMI I GJEMBAVE

Ose konsideroni qëllimin e Perëndisë në gjembin e dhimbshëm të Palit në mish:

Dhe, që të mos më rritet mendja për shkak të jashtëzakonshmërisë së zbulesave, m’u dha një gjemb në mish, një engjëll i Satanit, për të më rënë me grushte, që të mos mba-

hem me të madh. Lidhur me këtë iu luta tri herë Zotit që ta largonte nga unë. Por ai më tha: “Hiri im të mjafton, sepse fuqia ime përsoset në dobësi.” Prandaj me kënaqësi të madhe do të krenohem më tepër për dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit të rrijë tek unë.” (2 Korintasve 12:7-9)

Pali ishte bekuar me zbulesa të mëdha. Perëndia dalloi rrezikun e krenarisë. Satani pa rrezikun e të vërtetës dhe gëzimit. Perëndia sundon mbi strategjinë e Satanit, saqë ajo që Satani mendon se do ta shkatërrojë dëshminë e Palit, në fakt i shërben përlulesisë dhe ngazëllimit të Palit. Palit i jepet një gjemb në mish - një “lajmëtar i Satanit.” Dhe një lajmëtar i Perëndisë! Nuk e dimë se çfarë është gjembi. Por e dimë që gjembat janë të dhimbshëm. E dimë gjithashtu se Pali u lut tri herë që Krishti t’ia largonte.

Por Krishti nuk e bëri. Ai ka një qëllim për dhimbjen e Tij, që është: “Fuqia ime përsoset në dobësi” (12:9). Qëllimi i Tij është që përmes besimit dhe gëzimit të palëkundur të Palit, Krishti të shfaqet si më i vlefshëm se shëndeti. Si iu përgjigj Pali këtij qëllimi? “Prandaj me *kënaqësi* të madhe do të krenohem më tepër për dobësitë e mia” (12:9).

Me kënaqësi! Si është e mundur? Pse Pali është i gatshëm ta pranojë gjembin e Tij me kënaqësi? Për shkak se synimi

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

i Tij më i lartë në jetë është që Krishti të madhërohet në trupin e tij, si me jetën ashtu dhe me vdekjen (Filipianëve 1:20). Ta shihte bukurinë e Krishtit, ta çmonte Krishtin si thesarin e Tij suprem, t'i tregonte botës se Krishti ishte më i mirë se shëndeti dhe jeta - ky ishte gëzimi i Palit. Një poemë e bukur e quajtur “Gjemb,” nga Martha Snell Nicholson (1898-1953), mbyllet kështu:

Kam mësuar se pa shtuar hir, Ai gjembin kurrë s'e jep,
Atë vel që mbulon fytyrën e Tij, mënjane e kap
me atë gjemb.

NË HUMBJE, FITIM

Pali e përqafoi humbjen, pjesërisht, sepse në humbje Krishti është më shumë fitim:

Dhe me të vërtetë i konsideroj të gjitha këto një humbje në krahasim me vlerën e lartë të njohjes së Jezu Krishtit, Zotit tim, për shkak të të cilit i humba të gjitha këto dhe i konsideroj si pleh, që unë të fitoj Krishtin. (Filipianëve 3:8)

Ky është kuptimi i pendimit: të përjetosh një ndryshim zemre dhe mendjeje që e çmon Perëndinë në Krishtin më tepër se jetën. “Me qenë se mirësia jote *vlen më tepër se jeta*,

buzët e mia do të të lëvdojnë” (Psalmi 63:3). Ky ishte besimi i Palit. Ky besim ishte i vërtetë në jetë dhe në vdekje. Në jetë, për shkak se Krishti është ëmbëlsia e çdo kënaqësie dhe më i mirë se të gjitha kënaqësitë. Dhe në vdekje, për shkak se “ka shumë gëzim në praninë tënde [e Perëndisë]; në të djathtën [tënde] ka kënaqësi në përjetësi” (Psalmi 16:11)

Pandemia e virusit Korona është përjetimi i humbjes - nga humbja më e vogël e rehatisë te humbja më e madhe e jetës. Nëse e dimë sekretin e gëzimit të Palit, mund ta përjetojmë humbjen si fitim. Këtë po i thotë Perëndia botës. Pendohu dhe përputhe sërish jetën tënde me vlerën e pafundme të Krishtit.

Kapitulli 10

KRIJON VEPRA TË MIRA NË MES TË RREZIKUT

PËRGJIGJJA 5.

Virusi Korona është thirrja e Perëndisë për popullin e Tij që të mposhtë frikën dhe keqardhjen për veten, dhe me një gëzim kurajoz të bëjë vepra të mira dashurie që përlëvdojnë Perëndinë.

JEZUSI I MËSOI NDJEKËSIT E Tij: “Ashtu le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej” (Mateu 5:16). Ajo që shpesh nuk vihet re është që të ishe kripa e tokës dhe drita e botës, do të thoshte të ishe edhe më i kripur dhe më i

shndritshëm, për shkak se veprat e mira duheshin bërë edhe në mes të vuajtjes.

DITË NË MES TË ERRËSIRËS SË RREZIKUT

Jezusi sapo kishte thënë: “Lum ju kur do t’ju shajnë dhe do t’ju përndjekin dhe, duke gënjer, do të thonë të gjitha të zezat kundër jush, për shkakun tim. Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse shpërblimi juaj është i madh në qiej” (Mateu 5:11-12). Pastaj, pa ndaluar, Ai thotë: “Ju jeni kripa e tokës... ju jeni drita e botës” (Mateu 5:13-16).

Nuk janë thjesht veprat e mira që i japin krishterimit shijen dhe ndriçimin. Janë veprat e mira pavarësisht rrezikut. Shumë jo të krishterë bëjnë vepra të mira. Por rrallëherë njerëzit i japin lavdi Perëndisë për shkak të tyre.

Megjithatë, rreziku te Mateu 5 ishte përndjekja, jo sëmundja. Por parimi vlen. Veprat e dashurisë në kontekstin e rrezikut, qoftë ky nga sëmundja apo përndjekja, tregojnë më qartë faktin që këto vepra fuqizohen prej shpresës në Perëndinë. Për shembull, Jezusi thotë:

Por, kur të bësh një gosti, thirr lypësit, sakatët, të çalët, të verbërit; dhe do të jesh i lum, sepse ata nuk kanë se si të ta

KRIJON VEPRA TË MIRANË MES TË RREZIKUT

kthejnë shpërblimin; por shpërblimi do të të jepet në ringjallje të të drejtëve. (Luka 14:13-14)

Shpresa në Perëndinë përtej vdekjes (“shpërblimi do të të jepet në ringjallje të të drejtëve”) mbështet dhe fuqizon veprat e mira që nuk presin ndonjë shpërblim në këtë jetë. E njëjta gjë është e vërtetë për veprat e mira që na vendosin në rrezik, në mënyrë të veçantë para rrezikut të vdekjes.

SI E ZBATOI PJETRI MËSIMIN E JEZUSIT

Apostulli Pjetër, më shumë se kushdo tjetër nga shkrimtarët e Dhiatës së Re, e trajton mësimin e Jezusit rreth veprave të mira:

Silluni mirë ndër johebrenjtë, që aty ku do t’ju paditin si keqbërës, të përlëvdojnë Perëndinë ditën e ardhjes së Tij, për shkak të veprave tuaja të mira. (1 Pjetri 2:12)

Pjetri thekson të njëjtën gjë rreth veprave të mira përballë rrezikut. Ai thotë: “Prandaj edhe ata që vuajnë sipas vullnetit të Perëndisë, le t’i besojnë shpirtat e vet atij, si te Krijuesi besnik, duke bërë të mirën” (1 Pjetri 4:19). Me fjalë të tjera, mos e lejo mundësinë, realitetin, apo vuajtjen që të të pengojë të bësh vepra të mira.

KRISHTI VDIQ QË TË KRIJONTE VEPRA TË MIRA MES RREZIKUT

Pjetri e lidh këtë lloj jete të re me vdekjen e Jezusit për mëkatet tona: “Ai [Krishti] vet i barti mëkatet tona në trupin e Tij mbi drurin e kryqit që ne, të vdekur për mëkate, *të rrojmë për drejtësi*” (1 Pjetri 2:24). Për shkak të Krishtit, të krishterët e vrasin mëkatin dhe e tretin veten e tyre në vepra të mira drejtësie.

Pali bën të njëjtën lidhje mes vdekjes së Jezusit dhe zellit të të krishterëve për vepra të mira: “i cili [Krishti] e dha veten për ne, për të na shpënguar nga çdo paudhësi dhe për të pastruar për vete një popull të veçantë, *të zellshëm në vepra të mira*” (Titit 2:14).

Pali gjithashtu e bën të qartë që këto vepra të mira kanë për synim si të krishterët ashtu dhe jo të krishterët. “Prandaj, sa të kemi rast, le t’u bëjmë të mirën *të gjithëve*, por në radhë të parë atyre që janë në familjen e besimit” (Galatasve 6:10). “Vështroni se mos dikush t’ia kthejë dikujt të keqen me të keqe; po kërkoni gjithmonë të mirën edhe te njëri-tjetri *edhe te të gjithë*” (1 Thesalonikasve 5:15).

KRISHTI MADHËROHET NË MIRËSINË QË RREZIKON

Synimi përfundimtar i Perëndisë për popullin e Tij është që të përlëvdojmë madhësitinë e Tij dhe të madhërojmë vlerën e

Birit të Tij, Jezu Krishtit. “Pra, nëse hani, nëse pini, nëse bëni ndonjë gjë tjetër, të gjitha t’i bëni për lavdinë e Perëndisë” (1 Korintasve 10:31). “Sipas të priturit tim me padurim dhe me shpresë, se... Krishti do të madhërohet në trupin tim, ose me jetën ose me vdekjen” (Filipianëve 1:20). Perëndia i përlëvduar në gjithçka. Krishti i madhëruar në jetë dhe në vdekje. Ky është synimi madhështor i jetës njerëzore dhënë prej Perëndisë.

Prandaj, një prej qëllimeve të Perëndisë në virusin Korona është që populli i Tij të vrasë keqardhjen për veten dhe frikën, dhe t’u kushtohet veprave të mira në praninë e rrezikut. Të krishterët priren drejt nevojës, jo drejt rehatisë. Drejt dashurisë, jo drejt sigurisë. I tillë është Shpëtimtari ynë. Për këtë vdiq Ai.

SHEMBULLI I KISHËS SË HERSHME

Rodney Stark, në librin e Tij *Triumfi i Krishterimit*, vë në dukje se në shekujt e parë të kishës së krishterë “parimi vërtet revolucionar ishte që dashuria dhe bamirësia e krishterë duhet të shkonin përtej caqeve të familjes, madje edhe përtej familjes së besimit, tek të gjithë njerëzit në nevojë.”¹

¹ Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion* (New York: Harper, 2011), 113.

Dy murtaja të mëdha e pllakosën Perandorinë Romake në vitet 165 dhe 251 pas Krishtit. Përveç kishës së krishterë, nuk kishte asnjë themel fetar apo kulturor për mëshirën dhe sakrificën. “Nuk ekzistonte ndonjë besim që perënditë kujdeseshin për punët e njerëzve.”² Gjithashtu “mëshira konsiderohej si defekt karakteri dhe keqardhja si emocion patologjik: për shkak se mëshira përfshin ndihmë apo lehtësim të *pamerituar*, kjo është kundër drejtësisë.”³

Prandaj, ndërsa një e treta e perandorisë po humbiste për shkak të sëmundjes, doktorët ia mbathën në shtëpitë e tyre në fshat. Ata me simptoma hidheshin në rrugë. Priftërinjtë harruan tempujt. Por Stark vëzhgon: “Të krishterët pretendonin se kishin përgjigjet dhe më shumë se kushdo tjetër ndërmorën veprimet e duhura.”⁴

Përgjigjet përfshinin faljen e mëkateve përmes Krishtit dhe shpresën e jetës së përjetshme përtej vdekjes. Ky ishte një mesazh i çmuar në një kohë pafuqie mjekësore dhe mungese totale shprese.

Sa për *veprimet*, një numër i madh të krishterësh u kujde-

2 Stark, *Triumph of Christianity*, 115.

3 Stark, *Triumph of Christianity*, 112.

4 Stark, *Triumph of Christianity* 116.

sën për të sëmuret dhe për ata që po vdisnin. Afër fundit të murtagjës së dytë, peshkopi Dionis i Aleksandrisë shkroi një letër, në të cilën i lavdëronte anëtarët e kishës së tij:

Shumica e vëllezërve tanë treguan dashuri dhe besnikëri të pakufishme, duke mos e kursyer kurrë veten dhe duke menduar vetëm për njëri-tjetrin. Pa u trembur nga rreziku, ata u kujdesën për të sëmuret, për çdo nevojë të tyre dhe iu shërbyen në Krishtin, dhe bashkë me ta u larguan nga kjo jetë të lumtur dhe në paqe.⁵

MBYLLJA E GOJËS SË PADITURISË SË PERANDORËVE

Me kalimin e kohës, ky kujdes kundërkulturor i fuqizuar prej Krishtit për të sëmuret dhe të varfërit pati si efekt fitimin e shumë të tjerëve nga paganizmi që i rrethonte. Dy shekuj më pas, kur perandori Romak Julian (332-363 pas Krishtit) dëshironte ta ringjallte sërish fenë e lashtë romake dhe e konsideronte krishterimin si një kërcënim në rritje, i shkruajti i zhgënjyer kryepriftit romak të Galacisë:

Ateizmi [d.m.th., besimi i krishterë] është përhapur në mënyrë të veçantë përmes shërbimit të dashur, që u është bërë

⁵ Stark, *Triumph of Christianity* 117.

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

të panjohurve, dhe përmes kujdesit të tyre për varrimin e të vdekurve. Është skandal që nuk ekziston qoftë dhe një jude i vetëm që të jetë lypës, dhe që galileasit pa perëndi [d.m.th., të krishterët] nuk kujdesen vetëm për të varfërit e tyre por edhe për të varfërit tanë; kurse tanët presin më kot ndihmën që duhet t'u japim atyre.⁶

LEHTËSIMI I VUAJTJES SË DËRGUAR PREJ PERËNDISË

Nuk ka asnjë kontradiktë mes: të shohësh virusin Korona si akt të Perëndisë dhe thirrjes së të krishterëve që të ndër-marrin rreziqe për të lehtësuar vuajtjen që shkakton. Qëkur Perëndia ia nënshtroi botën mëkatit dhe mjerimit, kur njeriu ra në mëkat, Ai ka caktuar që njerëzit e Tij të përpiqen për shpëtimin e të humburve, edhe pse është vetë Ai që ka caktuar gjykimin e atyre që po humbasin. Vetë Perëndia erdhi në botë në Jezu Krishtin për t'i shpëtuar njerëzit nga gjykimi i Tij i drejtë (Romakëve 5:9). Ky është kuptimi i kryqit të Krishtit.

Prandaj veprat e mira të popullit të Perëndisë do të përfshijnë lutjet për shërimin e të sëmurëve, që Perëndia ta për-

⁶ Stephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2nd ed. (New York: Penguin, 1986), 37–38.

mbajë dorën e Tij dhe ta largojë pandeminë e të sigurojë një kurë. Ne lutemi për situatën e virusit Korona dhe punojmë për lehtësimin e vuajtjes së tij, ashtu sikurse Abraham Lincoln u lut për fundin e Luftës Civile, dhe u përpoq t'i jepte fund, edhe pse e shihte luftën si gjykim nga Perëndia:

Shpresojmë fort - lutemi me zell - që kjo murtajë e madhe e luftës të kalojë sa më shpejt. Megjithatë, nëse Perëndia vendos që të vazhdojë, gjersa të humbasë e gjithë pasuria e grumbulluar nga skllëvërit për dyqind e pesëdhjetë vjet mundime të pashpërblyera, dhe gjersa çdo pikë gjaku e derdhur nga kamxhiku të paguhet me një pikë gjaku të derdhur nga shpata, sikurse u tha tre mijë vjet më parë, po kështu duhet të themi sërish “gjykimet e Zotit janë të vërteta, të gjitha janë të drejta.”

Perëndia ka për të bërë punën e Tij - një pjesë të madhe të saj në fshehtësi. Edhe ne kemi punën tonë. Nëse i besojmë Atij dhe i bindemi fjalës së Tij, Ai do të bëjë që sovraniteti i Tij dhe shërbimi ynë të arrijnë qëllimet e Tij të mira dhe të mençura.

Kapitulli 11

KËPUT RRËNJËT E REHATISË PËR TË ARRITUR KOMBET

PËRGJIGJJA 6.

Në situatën e virusit Korona Perëndia po këput rrënjët e të krishterëve të rehatuar në mbarë botën, për t'i bërë të lirë për diçka të re dhe radikale dhe për t'i dërguar me ungjillin e Krishtit te popujt e paarritur të botës.

LIDHJA E VIRUSIT KORONA ME misionin mund të duket si një ide e çuditshme, sepse në një kohë të shkurtër virusi Korona po ndërpret udhëtimin, lëvizjet dhe përparimin misionar. Por unë nuk po mendoj për kohën afatshkurtër. Perëndia i ka përdorur vuajtjet dhe trazirat e historisë për ta çuar

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

kishën e Tij në vendet që ka nevojë të shkojë. Po sugjeroj që Ai do ta bëjë sërish këtë gjë si pjesë të ndikimit afatgjatë të virusit Korona.

PËRNDJEKJA SI STRATEGJI MISIONARE

Konsideroni për shembull, se si Perëndia i lëvizi njerëzit e Tij jashtë Jerusalemit, në mision, në Jude dhe Samari. Jezusi i kishte udhëzuar dishepujt e Tij ta çonin ungjillin deri në skajet e dheut, ku përfshihej “Jerusalemi dhe... gjithë Judea dhe Samaria, dhe deri në skajet e dheut” (Veprat 1:8). Por kur arrijmë te Veprat 8, duket sikur misioni kishte ngecur në Jerusalem.

Çfarë do të duhej për ta lëvizur kishën në mision? U desh vdekja e Stefanit dhe përndjekja që pasoi. Sapo Stefani u martirizua (Veprat 7:60), shpërtheu një përndjekje kundër kishës:

Në atë kohë u bë një përndjekje e madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; dhe të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë, me përjashtim të apostujve... Ata, pra, që ishin shpërndarë shkonin rreth e përqark, duke shpallur fjalën. (Veprat 8:1-4)

Kështu e bëri Perëndia popullin e Tij të lëvizte, me martirizim dhe përndjekje. Më në fund “Judea dhe Samaria” po e dëgjonin ungjillin. Udhët e Perëndisë nuk janë udhët tona. Por misioni i Tij është i sigurt. Jezusi tha kështu. Dhe fjala e Tij nuk mund të dështojë. “Unë do të ngre kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë” (Mateu 16:18). “Dhe ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në gjithë botën si një dëshmi për gjithë kombet” (Mateu 24:14). Jo “*mund* të predikohet.” Por “*do* të predikohet.”

PENGESAT SI PËRPARIM STRATEGJIK

Mund të mendojmë se shpërthimi i virusit Korona është një pengesë për misionet botërore. Dyshoj. Udhët e Perëndisë shpesh përfshijnë pengesa në dukje, të cilat rezultojnë në përparime të mëdha.

Në 9 janar 1985, pastor Hristo Kulichev, një pastor Kongregacional bullgar, u arrestua dhe u burgos. Krimi i tij ishte që predikoi në kishën e tij, edhe pse shteti kishte caktuar dikë tjetër si pastor, por që nuk ishte zgjedhur nga bashkësia. Gjyqi i tij ishte tallje me drejtësinë. Ai u dënua me tetë muaj burg. Gjatë kohës së tij në burg, e bëri të njohur Krishtin në çdo mënyrë të mundshme.

ÇFARË PO BËN PERËNDIA PËRMES VIRUSIT KORONA?

Kur doli nga burgu shkroi: “Si të burgosurit ashtu dhe gardianët më bënë shumë pyetje dhe doli që patëm një shërbesë më të frytshme atje nga sa mund të kishim pritur në kishë. Prania jonë në burg na mundësoi të flisnim më mirë rreth Perëndisë, sesa po të kishim qenë të lirë.”¹

Kjo është shpesh mënyra e Perëndisë. Shtrirja globale dhe serioziteti i virusit Korona janë diçka tepër e madhe për t’u çuar dëm nga Perëndia. Kjo ka për t’i shërbyer qëllimit të Tij të pamposhtur global për ungjillëzimin e botës. Krishti nuk e derdhi më kot gjakun e Tij. Dhe te Zbulesa 5:9 thuhet që me atë gjak Ai bleu “njerëz nga çdo fis, gjuhë, popull dhe komb.” Krishti do ta marrë shpërblimin e vuajtjeve të Tij. Madje edhe pandemitë do të shërbejnë për të përmbushur Porosinë e Madhe.

1 Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

LUTJE PËRMBYLLËSE

Atë,

Në momentet tona më të mira, me hirin tënd, nuk jemi duke fjetur në Gjetsemane. Jemi zgjuar duke dëgjuar lutjen e Birit tënd. Ai e di, në thellësinë e shpirtit të Tij që duhet të vuajë. Por në njerëzimin e Tij të përsosur, Ai përgjërohet: “Nëse është e mundur, largoje këtë kupë prej meje.”

Në të njëjtën mënyrë, ne ndiejmë thellë në shpirtin tonë që kjo pandemi është caktuar, në urtësinë tënde, për qëllime të mira dhe të nevojshme. Edhe ne duhet të vuajmë. Biri yt ishte i pafajshëm. Ne nuk jemi.

Megjithatë, bashkë me Të, në njerëzimin tonë aspak të përsosur, ne përgjërohemi: “Nëse është e mundur, largoje këtë kupë.” Bëje shpejt, o Zot, punën tënde të dhimbshme,

të drejtë dhe të mëshirshme që ke vendosur të bësh. Mos e zgjat gjykimin. Mos e vono dhembshurinë tënde. Kujto të varfrit, o Zot, sipas mëshirës tënde. Mos e harro klithmën e të pikëlluarve. Jep rimëkëmbje. Jep një kurë. Na çliro – ne, krijesat e tua të ngrata dhe të pafuqishme - nga këto pikëllime, të lutemi.

O Zot, mos e ço dëm mjerimin dhe vajtimin tonë. Pastroje popullin tënd nga preokupimet e kota të materializmit shterp dhe argëtimit pa Krishtin. Çmagjepse gojën tonë nga shija e karremit të Satanit. Shkuli rrënjët dhe mbetjet e krenarisë, urrejtjes dhe udhëve të padrejta në ne. Na jep aftësinë për t'u neveritur prej përçmimit, që i kemi bërë lavdisë tënde. Na i hap sytë e zemrës për të parë dhe shijuar bukurinë e Krishtit. Përkuli zemrat tona ndaj fjalës tënde, ndaj Birit tënd dhe ndaj udhëve të tua. Na mbush me kurajë të dhembshur. Jepi famë emrit tënd në mënyrën si populli yt shërben.

Shtrije dorën për një rizgjim të madh, për hir të kësaj bote që po humbet. Le të mos shqiptohen fjalët e tmerrshme të Zbulesës mbi këtë brez: “Por nuk u penduan.” Ashtu si ke goditur trupat, goditi tani shpirtat e përgjumur. Mos lejo që të qëndrojnë të përgjumur në errësirën e krenarisë dhe

LUTJE PËRMBYLLËSE

mosbesimit. Në mëshirën tënde të madhe, thuaju këtyre kockave: “Jetoni!” Silli zemrat dhe jetët e miliona njerëzve në përputhje me vlerën e pafundme të Jezusit.

Në emrin e Jezusit, Amen.

INDEKSI I SHKRIMEVE

Dhiata e Vjetër

Zanafilla

1:31	66
3:1-19	64
50:20	52

Eksodi

4:11	46
8:1-15	45
8:16-19	46
8:20:32	46
10:1-10	46
16:6-8	46

Numrat

20:12	32
-------------	----

Ligji i Përtërvë

32:39	46
-------------	----

Jozueu

10:12-13	46
----------------	----

Ruthi

1:20-21	41
---------------	----

1 Samueli

2:2	39
-----------	----

2 Samueli

22:31	24
-------------	----

Jobi

1:1	52, 73
1:12	69
1:21	46
1:22	46
2:6	69
12:13	50
36:32	45
42:2	44

Psalmet

9:1	28
16:11	91
19:9	23

INDEKSI I SHKRIMEVE

19:10 24	<i>Jeremia</i>
31:19 37	1:12 44
33:10 46	15:16 25
33:11 23	
34:8 29	<i>Vajtimet</i>
34:18-19 30	3:32-33 43
40:5 61	
63:3 90	<i>Danieli</i>
94:19 30	2:21 46
105:16 46	4:35 45
119:89 30	
119:103 29	<i>Jona</i>
119:152 24	2:10 46
119:160 30	4:6 46
135:6 45	4:7 46
147:5 24, 46	
147:8 46	Dhiata e Re
147:16 45	
	<i>Mateu</i>
<i>Fjalët e Urta</i>	4:23 46
3:5 60	5:11-12 94
21:1 46	5:13-16 94
28:26 60	5:16 93
30:5 30	7:24 24
	8:15 46
<i>Isaia</i>	10:29 46, 53
2:22 60	10:29-31 46, 53
8:12-13 30	10:37 85
28:29 24	13:13 27
46:9-10 44	15:14 27
	16:18 105

INDEKSI I SHKRIMEVE

22:37 84	5:24 74	
24:7 78	6:68 24	
24:8 78	8:44 69	
24:14 105	10:35 23, 29	
24:44 79	12:31 68	
25:31-32 78	14:31 34	
<i>Marku</i>		
1:11 34	<i>Veprat</i>	
7:37 46	1:8 104	
9:7 34	1:11 77	
13:13 27	4:27-28 46	
13:33-37 80	5:19 46	
15:14 27	7:60 104	
<i>Luka</i>		
5:24-25 46	8:1-4 104	
8:25 45	10:38 69	
12:56-57 64	12:23 74	
13:1-5 81	17:25 36	
13:3 83	<i>Romakëve</i>	
13:5 83	1:18 74	
13:16 69	1:19 28	
14:13-14 95	1:21 28	
18:42 46	1:22-23 38, 85	
21:34 78	1:27 74	
22:31 52	3:23 38	
23:31 69	4:20 38	
<i>Gjoni</i>		
1:14 28	5:3-5 62	
	5:9 100	
	5:12 64	
	5:16 67	
	8:1 68, 76	

INDEKSI I SHKRIMEVE

8:20 67	1:8-9 60
8:21 67	1:11 45, 59
8:20-22 66	1:18 67
8:22 78	2:2 68
8:21-23 79	2:3 38
8:23 67	2:4-5 46
8:28-30 54	3:4 60
8:32 50	3:10 50
8:35-37 52	
8:38-39 52	<i>Filipianëve</i>
11:33 50, 62	1:20 90, 97
	1:21 68
<i>1 Korintasve</i>	1:23 68
10:31 97	3:8 90
15:10 88	3:21 79
15:55 68	
	<i>Kolosianëve</i>
<i>2 Korintasve</i>	1:13 34
1:8-9 87	
4:4 27	<i>1 Thesalonikasve</i>
6:10 25, 42	5:4-10 80
12:7 52, 69	5:9 68
12:7-9 89	5:9-10 15
12:9 89	5:15 96
12:15 19	5:21 64
<i>Galatasve</i>	<i>2 Timoteu</i>
6:10 96	2:13 35
	3:16 9
<i>Efesianëve</i>	
1:5 67	<i>Titi</i>
1:7 67	2:14 96

INDEKSI I SHKRIMEVE

<p><i>Hebrenjve</i></p> <p>12:6 76</p> <p><i>Jakobi</i></p> <p>4:13-15 20, 46</p> <p>4:15 47</p> <p><i>1 Pjetri</i></p> <p>1:24-25 23</p> <p>2:12 95</p> <p>2:24 96</p>	<p>4:17-18 74</p> <p>4:19 95</p> <p><i>2 Pjetri</i></p> <p>1:21 30</p> <p><i>1 Gjoni</i></p> <p>4:1 64</p> <p><i>Zbulesa</i></p> <p>5:9 106</p> <p>21:4 67</p>
---	--

Gjithsecili dëshiron të jetë i lumtur. Faqja jonë lindi dhe u ndërtua për hir të lumturisë. Ne dëshirojmë që njerëzit kudo të kuptojnë dhe të përqafojnë të vërtetën që Perëndia *përlëvdohet më tepër në ne, kur ne kënaqemi më tepër në Të*. Kemi grumbulluar më tepër se tridhjetë vjet materiale nga mesazhet dhe shkrimet e John Piper, duke përfshirë edhe përkthime në më shumë se dyzet gjuhë. Gjithashtu sigurojmë një burim të përditshëm materialesh të reja me shkrim, audio dhe video për t'ju ndihmuar të gjeni të vërtetë, qëllim dhe kënaqësi që nuk mbaron kurrë. Të gjitha këto janë në dispozicionin tuaj krejtësisht falas dhe kjo falë bujarisë së njerëzve që janë bekuar prej kësaj shërbese.

Nëse dëshironi më tepër materiale për lumturinë e vërtetë, apo nëse dëshironi të mësoni më tepër rreth punës tonë në Desiring God, ju ftojmë të na vizitoni në faqen tonë desiringGod.org.

Desiring God

Post Office Box 2901 / Minneapolis, Minnesota 55402
888.346.4700 / mail@desiringGod.org

Kjo është një kohë kur ndihet brishtësia e kësaj bote. Ato themele që dukeshin si të palëkundshme, po tronditen. Pyetja që duhet të bëjmë është kjo: *A janë vendosur këmbët tona mbi një Shkëmb?*
Mbi një Shkëmb që nuk mund të lëkundet kurrë?

JOHN PIPER

Në datën 11 janar 2020 u raportua që virusi i ri korona (COVID-19) shkaktoi viktimën e tij të parë në krahinën Hubei të Kinës. Në 11 mars 2020 Organizata Botërore e Shëndetësisë shpalli gjendjen e pandemisë globale. Është e natyrshme të vrasim mendjen se çfarë po bën Perëndia në mes të kësaj frike dhe pasigurie.

Në librin *Virusi Korona dhe Krishti*, John Piper i fton lexuesit nga mbarë bota të qëndrojnë mbi Shkëmbin e palëkundshëm, i cili është vetë Jezu Krishti, në të cilin shpirtat tanë mund të mbështeten prej Perëndisë sovran, i cili cakton, qeveris, dhe mbretëron mbi të gjitha gjërat për të përmbushur qëllimet e Tij të mira dhe të urta për ata që besojnë në Të. Çfarë po bën Perëndia përmes virusit Korona? Piper-i ofron gjashtë përgjigje biblike për këtë pyetje, duke na treguar që Perëndia është duke punuar në këtë moment në histori.

JOHN PIPER është themeluesi dhe mësuesi kryesor i desiringGod.org si dhe drejtor i Kolegjit dhe Seminarit Biblik Betlehem. Ai shërbeu për tridhjetë e tre vjet si pastori kryesor i Kishës Baptiste Betlehem në Miniapolis, Minesota. Ai është autor i më shumë se pesëdhjetë librave, ku përfshihen *Desiring God*, *Reading the Bible supernaturally*, si dhe i dy librave të botuar në gjuhën shqipe *Mos e shko dëm jetën (Don't Waste your Life)* dhe *Pesë pika - Drejt një përjetimi më të thellë të hirit të Perëndisë. (Five Points)*